

بسم الله الرحمن الرحيم

ریحانة النبی

ویژه‌نامه سالروز شهادت حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها

تهیه شده در نمایندگی مرکز ملی پاسخگویی به سؤالات دینی در اصفهان

وابسته به دفتر تبلیغات اسلامی اصفهان

انسان در عَجَب است که اسلام با چه قدرت عجیبی توانسته است تربیت والای خود را به حدی برساند که یک زن جوان، در آن شرایط دشوار بتواند این منزلت عالی را کسب کند! هم عظمت این انسان والا شگفت‌انگیز است، هم عظمت مکتب!

مقام معظم رهبری

۱۳۷۱/۰۹/۲۵

با کلیک بر روی هر سؤال به پاسخ آن منتقل خواهید شد.

بخش اخلاق و تربیت اسلامی

۱. حضرت زهرا سلام الله عليها زن خانه دار یا جهادگر سیاسی؟
۲. چگونگی الگو گیری زنان از سیره حضرت زهرا سلام الله عليها؟
۳. اینکه می گویند طبق روایاتی همچون نحن معاشر الانبياء لانورث درهما و لا دیناراً پیامبران هیچ ارثی برای فرزندان خویش باقی نمی گذارند چگونه با فدک که ارث حضرت زهراست تطابق دارد؟
۴. مسئولیت زن در خانه و اجتماع از نگاه حضرت زهرا سلام الله عليها چیست؟
۵. نتیجه تفاوت دو نوع نگاه نسبت به شهادت حضرت زهرا سلام الله عليها چیست؟ کدام نگاه صحیح است؟ تراژدی شهادت یا نماد حق طلبی؟

بخش فقه و احکام

۱. عزاداری فاطمیه در دوران کرونا
۲. شرکت در مجالس عزاء و ترک واجبات
۳. مصیبت خوانی
۴. پخش صدا از بلندگو
۵. استفاده از آلات موسیقی در عزاداری
۶. آسیب رساندن به بدن
۷. اموال باقیمانده از مجالس
۸. جابجایی نذورات
۹. استحباب عزاداری ایام فاطمیه
۱۰. جلسات هفتگی عزاداری اهل بیت (علیهم السلام)
۱۱. جشن عروسی در ایام فاطمیه
۱۲. روضه خوانی توسط زن
۱۳. لباس مشکی در ایام فاطمیه
۱۴. توسل به حضرت زهرا سلام الله عليها در حال سجده
۱۵. گوش دادن به موسیقی در ایام فاطمیه
۱۶. تسبیحات حضرت زهرا (سلام الله عليها)
۱۷. حدود ایام شهادت حضرت زهرا (سلام الله عليها):
۱۸. تاریخ شهادت حضرت زهرا (سلام الله عليها) در منابع

بخش کلام و عقاید

۱. اگر خلیفه ی دوم، قاتل حضرت زهرا سلام الله علیها است چرا پس از ایشان، علی علیه السلام، ام کلثوم را به تزویج او درآورد؟
۲. آیا در صدر اسلام خانه های مدینه درب داشتند؟
۳. سند شهادت و روضه ی شهادت صدیقه ی طاهره سلام الله علیها، در بیان معصومان علیهم السلام
۴. قبر مطهر فاطمه زهرا سلام الله علیها کجاست؟
۵. آیا زهرای مرضیه ی سلام الله علیها در پایان عمر مبارک خود از خلیفه ی اول و دوم راضی شدند؟
۶. آیا وجود تاریخی محسن بن علی سلام الله علیه قابل اثبات است؟
۷. چند کتاب درباره اسناد شهادت حضرت زهرا معرفی کنید.
۸. خطبه فدکیه چیست و آیا سند دارد؟
۹. چرا امام علی علیه السلام بعد از به دست گرفتن خلافت، فدک را به مالکان اصلی برنگرداندند؟
۱۰. روایت صحیح در مورد شهادت حضرت زهرا در منابع اهل سنت.
۱۱. علت دفن شبانه حضرت زهرا سلام الله علیها چیست؟
۱۲. جفای سلمان و حضرت زهرا سلام الله علیها
۱۳. چرا با وجود امام علی علیه السلام، حضرت زهرا سلام الله علیها اقدام به باز نمودن درب کردند؟
۱۴. اگر درب خانه ی حضرت زهرا سلام الله علیها را آتش زدند باید مسجد هم آتش می گرفت.
۱۵. انکار شهادت حضرت زهرا توسط علمای بزرگ شیعه
۱۶. بنا بر فقه شیعه، حضرت زهرا سلام الله علیها نمی توانند وارث پدر باشند.
۱۷. آزرده شدن زهرای مرضیه از امیرالمومنین علیه السلام در منابع شیعی.
۱۸. چرا حضرت علی علیه السلام از قاتلان حضرت زهرا سلام الله علیها انتقام نگرفتند؟
۱۹. چرا امام علی علیه السلام بلافاصله پس از شهادت حضرت زهرا سلام الله علیها، با اُمامه ازدواج کردند؟
۲۰. منظور از ام اییها چیست؟
۲۱. مخالفت فاطمیه با وحدت بین شیعه و سنی

بخش اخلاق و تربیت اسلامی

۱. حضرت زهرا سلام الله علیها زن خانه‌دار یا جهادگر سیاسی؟

در نگاه دین اسلام، زن مسلمان از هویت و کرامت ویژه‌ای برخوردار است. با توجه به جایگاه حداقلی که اعراب در دوران جاهلیت برای یک زن قائل بودند، پیامبر اسلام تلاش‌های فراوانی در تصحیح و ترمیم این دیدگاه نمود. حذف خرافات از بطن زندگی مردم و ارزش گذاشتن به شخصیت حضرت زهرا سلام الله علیها از جمله تلاش‌های مؤثری بود که پیامبر در این زمینه مبذول داشتند.

در آموزه‌های دین، تناسب میان نظام تکوین و نظام تشریع منجر به مرزبندی دقیق حقوق و وظایف زنان و مردان می‌گردد. پیامبر به عنوان الگو و اسوه در زمان حیاتشان در جریان‌های مختلف به حضور زنان در عرصه‌های سیاسی اجتماع اشاره کرده و رعایت حریم‌ها و تکیه بر ضوابط را شرط حضور معرفی می‌کردند. بعد از وجود مقدس پیامبر و شرایطی که در آن دوران پیش آمد ترس این مطلب بود که دوباره نگاه جنسیتی به زن بر نگاه هویتی به او تقدم یابد.

علاوه بر این ما با دینی روبرو هستیم که بشریت را با دید جمعی می‌نگرد؛ قرآن نیز هرگاه در رابطه با ارزش‌های والای انسانی صحبت می‌کند زنان و مردان را همسان معرفی می‌نماید.

خداوند در قرآن می‌فرماید: «إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا» (احزاب، ۳۵).

در این آیه ویژگی‌هایی همچون ایمان، صداقت، روزه و خویشن‌داری و ... برای هر دو جنس مرد و زن آمده است و مختص به یک گروه خاصی نیست. در آیه دیگری خداوند وظیفه‌ای مثل امر به معروف و نهی از منکر را که یک وظیفه اجتماعی است مختص به زنان و مردان مؤمن می‌داند و می‌فرماید: «وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ» (توبه، ۷۱).

بنابراین نقش هدایتگری و احساس مسئولیت نسبت به اجتماع بر عهده هر مرد و زن مؤمنی است.

در رابطه با فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی زن، عده‌ای نگاهشان متوقف بر افکار سنتی بوده و پستوی خانه را تنها فضای مناسب برای زن معرفی می‌کنند. عده‌ای دیگر نیز به بهانه یکسان‌سازی حقوق زن و مرد، حضور زن در جامعه را آزاد و رها دانسته و هیچ قیدی برای آن در نظر نمی‌گیرند. اما در نگاه اسلام زن می‌تواند و حتی گاهی باید در فعالیت‌های اجتماعی و سیاسی جامعه‌اش حضور و دخالت نماید البته به شرط رعایت حریم‌ها و در نظر گرفتن ضوابط منطبق بر شان زنان. با توجه به سیره حضرت زهرا سلام الله علیها در می‌یابیم که ایشان هم در خانه به بهترین وجه مسئولیت خویش را ایفا می‌نمودند و هم هنگام نیاز، به فعالیت‌های اجتماعی و سیاسی می‌پرداختند.

ایشان در دامن رسول خدا رشد یافته و کاملاً متوجه این موضوع هستند که نگاه جنسیتی به زن نگاهی مخرب است لذا رسالت خویش را به عنوان یک زن در دفاع از ولایت به خوبی به انجام رساندند. در جریان غضب فدک، موضوع، بازپس گیری یک ملک نبود بلکه موضوع اصلی استیفای حق بود؛ به همین دلیل حضرت زهرا همراه زنان بنی هاشم به مسجد می روند و خطبه می خوانند و به استیضاح حاکم وقت می پردازند. نگاه همراه با نقد حضرت زهرا نسبت به مسائل پیرامون خود، بیانگر این امر است که زنان نیز می توانند در عرصه فعالیت های سیاسی و اجتماعی ورود پیدا کنند.

ایشان در ترویج و آموزش این نوع تفکر به زنان مهاجر و انصار تلاش فراوانی نمودند. در جریان ظلم به حضرت علی علیه السلام چهل شبانه روز دست فرزندان خویش یعنی حسن و حسین علیهما السلام را می گرفتند و به در خانه مهاجرین و انصار رفته و به آگاه سازی آنها اقدام می نمودند.

حتی گریه های حضرت زهرا بر سر قبر پیامبر و ذکر مرثیه هایی در فقدان پدر نوعی روش مبارزاتی محسوب می شد تا ایشان بدین شکل افکار عمومی جامعه را بیدار سازند. روند مبارزه سیاسی حضرت حتی در نوشتن وصیت نامه ایشان نیز مشهود بود. ایشان در وصیت نامه خویش به حق بودن ولایت حضرت علی علیه السلام اشاره می کنند و این گونه همچون سیاستمداری آگاه به رسوایی دشمن می پردازند و از این حیث می توان اعتراف کرد که ایشان هم زنی خانه دار و هم جهادگری سیاسی بودند.

۲. چگونگی الگو گیری زنان از سیره حضرت زهرا سلام الله علیها؟

انسان موجودی کمال گرا است و این ویژگی کمال گرایی، او را به سمت الگو گیری و یا همان همانند سازی سوق می دهد. خداوند در تائید الگو گیری در قرآن می فرماید: لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا (احزاب، ۲۱)

آنچه می تواند یک الگو را ارزشمند نماید تفکر و اندیشه ای است که الگوها از آن تبعیت می نمایند. علاوه بر این، الگوها باید از حیث افکار و رفتار همسو با فطرت انسان باشند تا بتوانند برای همیشه ماندگار بمانند. انسان به هر میزان که شناخت عمیق و دقیقی از الگو داشته باشد به همان میزان می تواند درک صحیحی از گفتار و رفتار او به دست بیاورد.

بنابراین الگو گیری زنان جامعه از حضرت زهرا سلام الله علیها مستلزم شناخت درست سیره ایشان است. بینش خدامحوری اصل یکسان در تمام روابط فردی و اجتماعی این بانوی بزرگ است. نفوذ اندیشه خدامحوری منجر می شود تا ایشان به ازدواج با حضرت علی علیه السلام با وجود فقر و تنگدستی رضایت دهند و این گونه اعلام نمایند که امکانات مادی نمی تواند معیار و ملاک مناسبی برای انتخاب صحیح در امر ازدواج باشد. علاوه بر این، این نوع بینش منجر می شود تا ایشان در زندگی فردی تمام خواسته ها، علایق، سلاقی، حرف ها و رفتارهای خود با همسر و فرزندان و پدر بزرگوارشان را منطبق بر اصل خدامحوری یا رضایت الهی تنظیم نمایند.

در رابطه با همسر و فرزندان ایشان نیز اوج خداخواهی مشهود است. با وجودی که حضرت زهرا نمونه و الگوی یک مادر مهربان و دلسوز هستند اما باز هم رنگ خدامحوری بر این محبت مادرانه غلبه دارد.

متأسفانه امروزه شاهد افراط و تفریط در رفتار والدین هستیم با وجودی که فرزندان حضرت زهرا به دلیل روش صحیح این بانو نه از کمبود محبت رنج می‌بردند و نه از محبت‌های افراطی آسیب دیدند. سیره حضرت زهرا در رفتار با علی علیه‌السلام نیز بر مبنای خداخواهی تنظیم شده است.

نکته دیگر در باب الگو گیری زنان جامعه از حضرت زهرا سلام‌الله علیها این است که منظور از الگو گیری این نیست که همان قالب‌های رفتاری را مجدداً تکرار کرد به عنوان مثال مثلاً چون حضرت زهرا جهیزیه‌شان از ظروف گلی بود زنان نیز درصدد احیای این امر باشند هرگز الگو گیری بدین معنا نیست بلکه معنای بهره بردن از الگو این است که نسبت به نوع رفتار حضرت به رفتارشناسی دقیقی برسیم و حقیقت و بطن این رفتارها را دنبال کنیم. حقیقت ظرف گلی و چادر وصله‌دار و سختی‌های زندگی حضرت به روح قناعت و ساده زیستی ایشان بازمی‌گردد و بر زنان جامعه نیز لازم است که این اصول را در زندگی خود پیاده نمایند.

۳. اینکه می‌گویند طبق روایاتی همچون نحن معاشر الانبياء لانورث درهما و لا ديناراً پیامبران هیچ ارثی برای فرزندان خویش باقی نمی‌گذارند چگونه با فدک که ارث حضرت زهراست تطابق دارد؟

یکی از شبهاتی که در رابطه با فدک مطرح می‌شود این است که برخی با استناد به بعضی از روایت‌ها فدک را ارثی از جانب پیامبر به دخترش دانسته و این مسأله را خلاف روایت‌هایی می‌دانند که در آنها اذعان به عدم توارث انبیا شده است. به عنوان مثال در گفتگوی خلیفه با حضرت زهرا سلام‌الله علیها در باب فدک، وقتی حضرت زهرا گفتند که میراث پدرم را باز پس دهید خلیفه چنین گفت که پیامبران ارثی نمی‌گذارند.

به نظر می‌رسد عدم فهم دقیق از این کلام باعث ایجاد این شبهه شده است. گاهی می‌گوییم انبیا و پیامبران چه ارثی برای مردم بجا گذاشته‌اند و گاه می‌گوییم انبیا و پیامبران از اموال شخصی خودشان چه ارثی برای فرزندان‌شان بجا گذاشتند طبیعتاً بین این دو نوع دیدگاه تفاوت وجود دارد.

در واقع گاهی موضوع شخصیت حقوقی پیامبر است و انبیا در مقابل مردم مطرح می‌شود که در این صورت می‌گویند پیامبر ارثی برای امت خویش باقی نمی‌گذارد. پیامبر می‌فرماید: إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُوْرَثُوا دِينَاراً وَ لَا دِرْهَماً وَ لَكِنْ وَرَثَتُوا الْعِلْمَ فَمَنْ أَخَذَ مِنْهُ أَخَذَ بِحِطٍّ وَافِرٍ؛ پیامبران دینار و درهمی به ارث نگذاشتند ولی ارث آنها علم بود و هر که از آن برگرفت بهره فراوانی برده. (بحارالانوار، ج ۱ ص ۱۶۴) اما گاهی موضوع شخصیت حقیقی پیامبر است که در این صورت پیامبر می‌تواند مثل هر کس دیگری برای زن و بچه‌اش ارث بگذارد. موضوع ارث بردن انبیا در قرآن هم مورد اشاره قرار گرفته است. حضرت زکریا از خداوند فرزندی می‌خواهد که از او ارث ببرد. قرآن می‌فرماید: «يَرْثُ يُرِثُ مِنْ آلٍ يَعْقُوبَ» (مریم، ۶) بنابراین توجه دقیق و تمیز دادن میان موضوع ارث امت و ارث فرزندان، می‌تواند به ما در پاسخ به این کج‌فهمی کمک نماید.

۴. مسئولیت زن در خانه و اجتماع از نگاه حضرت زهرا سلام الله علیها چیست؟

در نگاه اسلام زن و مرد دارای تفاوت‌ها و قابلیت‌های متفاوت جسمی و روحی هستند و به همین دلیل هر کدام مسئولیت‌های فردی و اجتماعی متفاوتی دارند. در نگاه دینی یک مسلمان و مؤمن همواره در میدان جهاد است و برای همیشه جهادگر. گاهی این میدان جهاد نظامی است و گاه اقتصادی، گاهی نیز میدان مبارزه سیاسی است و گاه فرهنگی. آنچه حائز اهمیت است این است که رزمنده و جهادگر بودن پایانی ندارد. حضرت زهرا سلام الله علیها همواره به اصل مجاهد بودن خویش در بستر خانه و اجتماع التفات داشتند به همین دلیل در هر شرایطی و در هر موقعیتی شاهد بهترین نوع رفتار از ایشان هستیم.

ایشان در سن کودکی حضور در شعب ابی طالب را تجربه کرده‌اند و با وجود مشقت‌های فراوان در آن دوره نقش مادر و پرستار را برای پیامبر ایفا می‌نمودند تا جایی که پیامبر او را ام اییها نامید. در زندگی مشترک خویش با حضرت علی علیه السلام، با وجودی که در آن زمان جنگ‌های زیادی رخ داد و علی هم مرد جنگ بود و دائماً در جبهه نبرد مشغول مبارزه بود، وجود حضرت زهرا سلام الله علیها در مدیریت منزل و تدبیر امور و تربیت فرزندان بسیار مؤثر بود.

در برخورد با حضرت علی علیه السلام چنان رفتار می‌کند تا جایی که همسرش در شأن او می‌فرماید: **فَوَاللَّهِ مَا أَغْضَبُهَا وَلَا أَكْرَهُتُهَا عَلَى أَمْرِ حَتَّى قَبِضَ هَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَلَا أَغْضَبْتَنِي وَلَا غَضَبْتَ لِي أَمْرًا.** (کشف الغمّه، ج ۱، ص ۴۹۲) به خداوند سوگند!... زهرا تا آن زمان که خداوند او را به سوی خود بُرد، مرا ناراحت نساخت و عملی انجام نداد که مرا ناخشنود کند. در برخورد با فرزندان نیز اوج عطوفت مادرانه را به خرج می‌دهد تا جایی که حتی با کودکان خویش به بازی می‌پردازد.

روح بلند و عدم دلبستگی به ظواهر در وجود ایشان تا جایی پیش می‌رود که لباس عروسی خویش را هم به فقیر می‌بخشند. از حیث عبادت نیز ایشان عابدی به تمام معناست به گونه‌ای که روح عبادت در تاروپود رفتارهای فردی و اجتماعی‌اش مشهود است. عبادت ایشان هم از حیث کمیت و هم از حیث کیفیت در حد اعلا است تا جایی که پاهای مبارکشان از شدت ایستادن برای عبادت متورم می‌گردد. علاوه بر این در دفاع از ارزش‌های دینی و تعلیم و تربیت دیگران، مبلغ با نفوذی است. او با تبلیغ گفتاری و رفتاری خویش به مبارزه با بدعت‌ها و خرافات می‌پردازد و این گونه با انحرافات فکری و اخلاقی موجود در جامعه مبارزه می‌کند.

۵. نتیجه تفاوت دو نوع نگاه نسبت به شهادت حضرت زهرا سلام الله علیها چیست؟ کدام نگاه صحیح است؟

تراژدی شهادت یا نماد حق طلبی؟

یکی از مصادیق و نمادهای مهم حق طلبی حضرت زهرا سلام الله علیها موضوع فدک است. فدک نام سرزمینی در شمال مدینه بود که اهل فدک خودشان آن را به پیغمبر تسلیم کردند تا جانشان را حفظ کنند. وقتی این اراضی در اختیار پیغمبر صلی الله قرار گرفت پیغمبر اکرم فدک را به حضرت زهرا سلام الله علیها بخشیدند.

بعد از ده روز از رحلت پیامبر، خلیفه وقت درآمد فدک را مصادره کرد. حضرت زهرا در مقابله با این ظلم سخنرانی و گفتگوهای داشتند که مهم‌ترینش همان خطبه معروف است. نکته مهم در باب فدک این است که آنچه موجب رنجش خاطر حضرت زهرا بود گرفتن اموال شخصی‌اش نبود. متأسفانه این تفکر در برخی از روضه‌ها جای گرفته و دفاع حضرت را دفاع از مال شخصی‌اش معرفی می‌کنند. این در حالی است که فدک تنها بهانه‌ای بود تا حضرت بتوانند از این طریق حقایق را آشکار سازند و نه تنها مردم آن زمان بلکه کل انسان‌ها را بیدار سازند. بنابراین نزاع حضرت زهرا در باب فدک نماد حق‌طلبی ایشان بود. درخواست حضرت در این مورد که به دشمنان اجازه حضور در تشییع جنازه‌اش را هم ندادند صرفاً به معنای کینه شخصی نیست بلکه اینجا نیز بیانگر نوعی اعتراض به تضييع حق است. لذا شهادت حضرت زهرا سلام‌الله علیها نه فقط یک اتفاق تلخ و غم‌بار تاریخی بلکه جریانی است که در صدد احیای تفکر حق‌طلبی برمی‌آید.

بخش فقه و احکام

عزاداری فاطمیه در دوران کرونا

۱. عزاداری فاطمیه در ایام بیماری کرونا چه حکمی دارد؟

آیت الله مکارم شیرازی:

اگرچه به دلیل شیوع بیماری کرونا و لزوم رعایت شیوه‌نامه‌های بهداشتی، برگزاری مجالس فاطمیه همانند سال‌های گذشته ممکن نبوده، اما تجلیل این ایام نباید مورد کمترین غفلت قرار گیرد و لازم است که از همه راه‌های ممکن برای تعظیم شعائر فاطمی استفاده کرد؛ به‌ویژه با اقامه روضه‌های خانگی و استفاده از فضای مجازی. بر مسئولان است تا این ایام را سرآغاز وحدت و یک پارچگی و دوری از بگومگوهای بی‌حاصل بلکه مضر سیاسی قرار دهند و تا می‌توانند باری از دوش مردم بزرگوار و عاشق اهل بیت، خاصه خانواده‌های محروم و آسیب پذیر بردارند.

آیت الله صافی گلپایگانی:

امروز، شیعیان و علاقه‌مندان آن حضرت، با برپایی مراسم عزاداری با رعایت اصول بهداشتی، عظمت و شکوه مراسم فاطمی را به جهانیان نشان داده و دفاع از مقام شامخ ولایت و امامت و پیروی از آن حضرت را افتخار خود می‌دانند.

آیت الله وحید خراسانی:

فاطمیه نباید تعطیل شود و باید به بهترین وجه اقامه گردد ولیکن با رعایت جهات بهداشتی و آنچه متخصصین امر توصیه می‌کنند.

پی نوشت: (www.dte.bz/ijthadd)

شرکت در مجالس عزا و ترک واجبات

۲. اگر بعضی از واجبات از مکلف به سبب شرکت در مجالس عزاداری فوت شود، مثلاً نماز صبح قضا شود، آیا بهتر است در این مجالس شرکت نکند؟

آیت الله خامنه‌ای: بدیهی است که نماز واجب، مقدم بر فضیلت شرکت در مجالس عزاداری اهل بیت (علیهم السلام) است، و ترک نماز و فوت شدن آن به بهانه شرکت در عزاداری اهل بیت (علیهم السلام) جایز نیست، ولی شرکت در عزاداری به گونه‌ای که مزاحم نماز نباشد ممکن و از مستحبات مؤکد است.

پی نوشت: سایت مقام معظم رهبری - احکام فاطمیه (www.leader.ir)

مصیبت خوانی

۳. در بعضی از هیأت‌های مذهبی مصیبت‌هایی خوانده می‌شود که مستند به مقتل معتبری نیست، و از هیچ عالم یا مرجعی هم شنیده نشده است، و هنگامی که از خواننده مصیبت از منبع آن سؤال می‌شود، پاسخ می‌دهند که اهل بیت (علیهم‌السلام) این گونه به ما فهمانده‌اند، و یا ما را راهنمایی کرده‌اند، و این وقایع فقط در مقاتل نیست، و منبع آن هم فقط گفته‌های علما نمی‌باشد، بلکه گاهی بعضی از امور برای مدّاح یا خطیب از راه الهام و مکاشفه معلوم می‌شود، سؤال من این است که آیا نقل وقایع از این طریق صحیح است یا خیر؟ و در صورتی که صحیح نباشد، تکلیف شنوندگان چیست؟

آیت الله خامنه‌ای: نقل مطالب به صورت مزبور بدون این که مستند به روایتی باشد، و یا در تاریخ ثابت شده باشد، وجه شرعی ندارد، مگر آن که نقل آن به عنوان بیان حال به حسب برداشت متکلم بوده و علم به خلاف بودن آن، نداشته باشد. و تکلیف شنوندگان نهی از منکر است، به شرطی که موضوع و شرایط آن نزد آنان ثابت شده باشد. پی نوشت: سایت مقام معظم رهبری - احکام فاطمیه (www.leader.ir)

پخش صدا از بلندگو

۴. از ساختمان حسینیه صدای قرائت قرآن و مجالس عزای بسیار بلند پخش می‌شود، و این امر منجر به سلب آسایش همسایگان شده است، و مسئولین و سخنرانان حسینیه اصرار به ادامه آن دارند، این عمل چه حکمی دارد؟

آیت الله خامنه‌ای: اگرچه اقامه مراسم و شعائر دینی در زمان‌های مناسب در حسینیه از بهترین کارها و جزو مستحبات مؤکد می‌باشد، ولی لازم است برگزارکنندگان مراسم و عزاداران تا حدّ امکان از اذیت و ایجاد مزاحمت برای همسایگان پرهیزند، هر چند با کم کردن صدای بلندگو و تغییر جهت آن به طرف داخل حسینیه باشد.

پی نوشت: سایت مقام معظم رهبری - احکام فاطمیه (www.leader.ir)

استفاده از آلات موسیقی در عزاداری

۵. استفاده از آلات موسیقی مانند اُرگ (از آلات موسیقی و شبیه پیانو است) و سنج و غیر آن‌ها در مراسم عزاداری چه حکمی دارد؟

آیت الله خامنه‌ای: استفاده از آلات موسیقی، مناسب با عزاداری نیست؛ و شایسته است مراسم عزاداری به همان صورت متعارفی که از قدیم متداول بوده، برگزار شود.

آیت الله مکارم شیرازی: موسیقی در مسجد و حسینیه به طور کلی جایز نیست و در غیر آن استفاده از طبل و سنج در صورتی که آهنگ مناسب مجالس لهو و فساد نزنند، و به گونه‌ای نباشد که باعث اذیت دیگران گردد جایز است ولی استفاده از سایر آلات موسیقی از جمله دف جایز نیست.

پی نوشت: -سایت مقام معظم رهبری - احکام فاطمیه (www.leader.ir)

- سایت آیت الله مکارم شیرازی (www.makaram.ir)

آسیب رساندن به بدن

۶. اگر انسان در زیارتگاه‌های ائمه (علیهم‌السلام) خود را به زمین بیندازد، و همانند بعضی از مردم که صورت و سینه خود را بر زمین می‌مالند تا از آن خون جاری شود، و به همان حالت وارد حرم می‌شوند، عمل کند، چه حکمی دارد؟

آیت الله خامنه‌ای: این اعمال که به عنوان اظهار حزن و عزاداری سنتی و محبت ائمه (علیهم‌السلام) محسوب نمی‌شوند، از نظر شرعی اعتباری ندارند، بلکه اگر منجر به ضرر بدنی قابل توجه و یا وهن مذهب شوند، جایز نیست. پی نوشت:

سایت مقام معظم رهبری - احکام فاطمیه (www.leader.ir)

اموال باقیمانده از مجالس

۷. باقی‌مانده اموالی که به عنوان هزینه‌های مراسم عزاداری جمع‌آوری می‌شود، در چه موردی باید خرج شود؟ آیت الله خامنه‌ای: می‌توان اموال باقی‌مانده را با کسب اجازه اهداء کنندگان آن‌ها، در امور خیریه مصرف کرد؛ و یا آن‌ها را برای مصرف در مجالس عزاداری آینده نگه داشت.

پی نوشت: سایت مقام معظم رهبری - احکام فاطمیه (www.leader.ir)

جابجایی نذورات

۸. آیا می‌شود «اضافه‌خرج» مراسم فاطمیه را در محرم خرج کرد؟ آیت الله خامنه‌ای: اگر نذر خاص نشده باشد، که در مراسم فاطمیه مصرف شود، و یا خلاف نظر اهداء کنندگان نباشد، اشکال ندارد.

پی نوشت: سایت مقام معظم رهبری - احکام فاطمیه (www.leader.ir)

استحباب عزاداری ایام فاطمیه

۹. آیا شرکت در مراسم عزاداری ایام فاطمیه مستحب است؟

آیت الله خامنه‌ای: به طور کلی هر عملی که موجب تعظیم شعائر دینی باشد، دارای اجر و ثواب است.

پی نوشت: سایت مقام معظم رهبری - احکام فاطمیه (www.leader.ir)

جلسات هفتگی عزاداری اهل بیت (علیهم‌السلام)

۱۰. عزاداری برای اهل بیت (علیهم السلام) که به صورت جلسات هفتگی برگزار می شود، چه حکمی دارد؟
آیت الله خامنه ای: به طور کلی عزاداری برای اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم السلام)، امری مطلوب و مورد تأکید ائمه (علیهم السلام) است.

پی نوشت: سایت مقام معظم رهبری - احکام فاطمیه (www.leader.ir)

جشن عروسی در ایام فاطمیه

۱۱. برگزاری مراسم عروسی در ایام فاطمیه جایز است؟
۱۲. در صورت عدم جواز، آیا نسبت به مراسمی که برگزار می شود، تکلیفی داریم؟
آیت الله خامنه ای:

۱۱. به طور کلی برگزاری مجالس شادی در ایام عزای اهل بیت (علیهم السلام)، به طوری که هتک حرمت اهل بیت (علیهم السلام) محسوب شود، جایز نیست.

۱۲. با وجود شرایط امر به معروف و نهی از منکر، وظیفه ای جز نهی از منکر زبانی ندارید، و در صورت عدم تأثیر، باید به مسئولین مربوطه اطلاع دهید.
پی نوشت: سایت مقام معظم رهبری - احکام فاطمیه (www.leader.ir)

روضة خوانی توسط زن

۱۳. آیا روضه و نوحه خواندن توسط زن در مجالس زنانه در صورتی که نامحرم صدای او را می شنود، جایز است؟

آیت الله خامنه ای: اگر زن می داند نامحرم صدای او را می شنود، در صورتی که موجب جلب توجه و تهییج نامحرم، یا مستلزم مفسده دیگری باشد، جایز نیست.

آیت الله مکارم شیرازی: باید به شکلی بخوانند که صدای آنها را نامحرم نشنود.

پی نوشت: - سایت مقام معظم رهبری - احکام فاطمیه (www.leader.ir)

- سایت هدانا www.hadana.ir

لباس مشکی در ایام فاطمیه

۱۴. آیا پوشیدن لباس مشکی در ایام فاطمیه مکروه است؟

آیت الله خامنه ای: پوشیدن لباس مشکی در ایام عزای خاندان عصمت و طهارت (علیهم السلام) به منظور تعظیم شعائر الهی و اظهار حزن و اندوه، دارای اجر و ثواب است.

آیت الله مکارم شیرازی: با توجه به این که پوشیدن لباس مشکی در ایام شهادت حضرات معصومین نوعی تعظیم شعائر الهی محسوب می شود کراهت ندارد.

پی نوشت: -سایت مقام معظم رهبری- احکام فاطمیه (www.leader.ir)

-سایت آیت الله مکارم شیرازی (www.makaram.ir)

توسل به حضرت زهرا سلام الله علیها در حال سجده

۱۵. آیا این که بعد از نماز حاجت، طبق نقل به سجده رفته و به حضرت زهرا (سلام الله علیها) توسل بجوییم، از نظر شرعی مشکلی ندارد؟

آیت الله خامنه ای: سجده برای غیر خدا جایز نیست، ولی توسل به اولیاء الهی و اهل بیت (علیهم السلام) در حال سجده اشکال ندارد و به معنای سجده برای غیر خداوند متعال نیست.

پی نوشت:

سایت مقام معظم رهبری- احکام فاطمیه (www.leader.ir)

گوش دادن به موسیقی در ایام فاطمیه

۱۶. آیا گوش دادن به آهنگهای حلال و غمگین در ایام فاطمیه جایز است؟

آیت الله خامنه ای: اگر خلاف شأن و حرمت ایام عزای اهل بیت (علیهم السلام) باشد، جایز نیست.

آیت الله مکارم شیرازی: کلیه صداها و آهنگهایی که مناسب مجالس لهو و فساد است حرام، و غیر آن حلال است. حرمت گوش دادن به آهنگ های حرام، در ایام عزای بیشتر است و مناسب است از گوش دادن به موسیقی های حلال که با این ایام تناسب ندارد پرهیز شود.

پی نوشت: -سایت مقام معظم رهبری- احکام فاطمیه (www.leader.ir)

-سایت آیت الله مکارم شیرازی (www.makaram.ir)

تسبیحات حضرت زهرا (سلام الله علیها)

۱۷. آیا در تعقیبات نماز، تسبیحات حضرت زهرا (سلام الله علیها) را باید بلافاصله بعد از نماز بگوییم یا فاصله بین نماز و تسبیحات آن حضرت اشکال ندارد؟

آیت الله خامنه ای: تعقیبات نماز که از جمله بهترین آنها تسبیحات حضرت زهرا (سلام الله علیها) است، باید بعد از فراغ از نماز واجب یا مستحب، متصل به نماز انجام شود به گونه ای که عرفاً تعقیبات آن نماز محسوب شود، و اگر بین نماز و تسبیحات حضرت زهرا (سلام الله علیها) تعقیبات دیگری مانند ذکر و دعا فاصله شود، اشکال ندارد.

پی نوشت: سایت مقام معظم رهبری- احکام فاطمیه (www.leader.ir)

حدود ایام شهادت حضرت زهرا (سلام الله علیها):

۱۸. احتراماً محدوده دو دهه فاطمیه را بیان فرمایید و همچنین برگزاری مراسم جشن عقد و عروسی و امثال آن در این مدت چگونه است؟

آیت الله مکارم شیرازی: سه روز ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ جمادی الاول و سه روز ۱ و ۲ و ۳ جمادی الثانی بنابر معمول به «فاطمیه» اختصاص دارد ولی در بین این دو برگزاری مراسم عقد و عروسی (با رعایت تمام موازین شرعی) مانعی ندارد.

پی نوشت: سایت آیت الله مکارم شیرازی (www.makaram.ir)

تاریخ شهادت حضرت زهرا (سلام الله علیها) در منابع

۱۹. این که سه دهه فاطمیه داریم آیا بر اساس سند های شیعی می باشد یا خیر؟ آیا اینکه می گویند دهه فاطمیه ۴۵ روزه ای نداریم چقدر صحت دارد؟ معیار شروع دهه فاطمیه چه زمانی است؟ قبل از شهادت یا بعد از روز شهادت شروع می شود؟

آیت الله مکارم شیرازی: در مورد سالروز شهادت حضرت زهرا (سلام الله علیها) دو روایت است یکی اینکه ایشان ۷۵ روز بعد از رحلت پیغمبر اکرم (ص) به شهادت رسیدند که می شود ۱۳ جمادی الاول و دیگری اینکه ۹۵ روز بعد از رحلت پیغمبر به شهادت رسیدند که می شود ۳ جمادی الثانی و طول این ۲۰ روز را ایام فاطمیه نامیده اند.

پی نوشت: سایت آیت الله مکارم شیرازی (www.makaram.ir)

بخش کلام و عقاید

مقدمه:

می دانیم در آئین اسلام، مسلمین وظایفی دارند. در سوره فتح در این باره می خوانیم: «لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا؛ تا به خدا و فرستاده اش ایمان آورید و او را یاری کنید و ارجش نهید، و [خدا] را بامدادان و شامگاهان به پاکی بستایید.» (فتح/۹). در این آیه دو وظیفه در برابر خداوند و سه وظیفه در برابر رسول الله صلی الله علیه و اله از مسلمانان خواسته شده است. ایمان به خدا و تسبیح او در صبحگاهان و شامگاه وظایف ما درباره خداوند است. ایمان به رسول الله، یاری کردن ایشان و تعظیم ایشان وظایف مسلمین نسب به خاتم انبیاء است.

این دفاع در روزگار ما گونه های مختلفی دارد. از مهمترین آن دفاع عالمانه از دین و پاسخ به شبهات دشمنان دین است. با توجه به این اینکه رسول الله صلی الله علیه و اله دخترشان فاطمه زهراء سلام الله علیها را به اجزای وجودی خود چون مویشان تشبیه کردند. (صدوق، الامالی، ص ۳۳۰، ح ۱۰) دفاع از ایشان مثل دفاع از رسول الله شرط ایمان است. با توجه به ایام فاطمیه به برخی از سوالات و شبهات مطرح اشاره و پاسخ مختصری ارائه میشود. باشد که قبول افتد.

۱. اگر خلیفه ی دوم، قاتل حضرت زهرا سلام الله علیها است چرا پس از ایشان، علی علیه السلام، ام کلثوم را به تزویج او درآورد؟

توضیح: این شبهه از قدیمی ترین شبهات فاطمیه است که از زمان شیخ مفید (م ۴۳۰ق) تا کنون مطرح شده و علمای مذهب امامیه بدان پاسخ داده اند. مخالفین برای انکار شهادت حضرت زهراء سلام الله علیها می گویند: هیچ کسی دخترش را به ازدواج قاتل همسرش در نمی آورد. چون عمر بن الخطاب داماد علی علیه السلام است بهترین گواه بر دروغ بودن شهادت فاطمه زهراء است. در ادامه چند پاسخ به اختصار تقدیم می شود.

۱،۱. جواب نقضی:

الف) حضرت لوط از مخالفینش درخواست کرد با دختران وی ازدواج کنند و دست از میهمانانش بردارند (هود/۷۸). آیا کسی هست از عمل جناب لوط نتیجه بگیرد مخالفینش انسانهای خوبی هستند.

ب) پیامبر صلی الله علیه و اله دو دخترش را به دو کافر به نام عتبه بن ابی لهب و ابو العاص بن الربیع می دهد.

ج) دختر عبد الله بن جعفر از اصحاب رسول الله با حجاج بن یوسف ناصبی خونریز ازدواج کرده است (مسند احمد، ج ۳، ص ۲۸۵ و ۲۸۶، ح ۱۷۶۲ ط مؤسسة الرسالة [الأرنؤوط محقق کتاب درباره این حدیث می نویسد: إسناد حسن] در نظر اهل سنت تمام اصحاب رسول الله عادل هستند آیا چنین ازدواجی برای حجاج بن یوسف - لعنه

الله علیه - فضیلت به حساب می آید؟! آیا چنین ازدواجی وی را ماجور می سازد؟! آیا چنین ازدواجی نشان دهنده ی محبت بین حجاج - لعنه الله علیه - و عبد الله بن جعفر - رضی الله عنه - می باشد؟! آیا مخالفین راضی می شوند تا به عبد الله بن جعفر صحابی (رض) طعن بزنند و غیرت و شجاعت وی را محل شک و تردید قرار دهند؟! دقیقاً همین مطالب در مورد ازدواج ام کلثوم و عمر بن الخطاب (بر فرض پذیرش) می تواند صدق کند!.

۱،۲ جواب حلّی:

(الف) شیخ مفید در دو رساله مجزا به نام های «المسائل العکبریه» و «المسائل السرویه» و عده ای دیگر وقوع چنین ازدواجی را منکر شده اند. اینان اختلافات متعدد در گزارش این ازدواج را بهترین دلیل بر دروغ بودن آن دانسته اند (مفید، المسائل السرویه، صص ۸۹-۹۰).

(ب) نووی و ابن عبدالبر از عالمان بزرگ اهل سنت می نویسند: «طفلی که در رحم حبیبہ بنت خارجه (همسر ابوبکر) بود دختر بود و نامش را ام کلثوم گذاشتند. عمر بن الخطاب با همین ام کلثوم ازدواج کرد» (نووی، تهذیب الاسماء، ج ۲، ص ۶۳۰، حرف الغین، ش ۱۲۳۹؛ ابن عبدالبر، الاستیعاب، ج ۲، ص ۴۱۷).

(ج) ازدواج عمر با زنی به نام ام کلثوم - محقق شده، ولی او دختر جرویل است و مادر عبیدالله بن عمر است. (عینی، عمدۀ لا قاری، ج ۲۴، ص ۲۱۴؛ ذهبی، تاریخ الاسلام، ج ۳، ص ۲۷۵).

(د) چنین ازدواجی صورت گرفته است، لیکن فردی از طایفه جن با نام «سحیفه بنت حریره» به صورت ام کلثوم درآمد و عمر بن الخطاب با او ازدواج کرد. (محمد تقی مجلسی، روضه المتقین فی شرح من لا یحضره الفقیه، ج ۸، ص ۱۲۷).

(ه) چنین ازدواجی صورت گرفته است، لیکن به خاطر اضطراب و تقیه بوده است. توضیح اینکه: چند روایت در منابع حدیثی ما وجود دارد، که حکایت از وجود دختری با نام ام کلثوم در میان فرزندان امام علی دارد که وی با عمر بن الخطاب ازدواج کرده است. لیکن وقتی اصل روایت را میبینیم نه تنها فضیلتی برای خلیفه دوم ثابت نمی شود بلکه بیشتر مظلومیت اهل بیت و امام علی علیه السلام ثابت میشود. امام صادق علیه السلام فرمودند: «عمر بن الخطاب به عباس پیغام داد که به علی علیه السلام بگوید: اگر این دختر را به عقد من دریاوری چاه زمزم را پر خواهم کرد، و دو شاهد می اورم که علی علیه السلام دزدی کرده و دست را قطع خواهم کرد». (کلینی، الکافی، ج ۵، ص ۴۶). وقتی این متن را می بینیم به هیچ عنوان نشانه ای از محبت طرفین در ازدواج نمی یابیم. و چون این ازدواج اکراهی و از سر تقیه بوده است (مجلسی، مرآة العقول فی شرح أخبار آل الرسول، ج ۲۰، ص: ۴۶) نمی تواند دلیل بر رد شهادت حضرت زهراء سلام الله علیها باشد.

نتیجه:

۱. ازدواج عمر با ام کلثوم در منابع اهل سنت به صورت متناقض آمده است و نیم توان بدان استناد کرد. دکتر محمد امینی نجفی در کتابش «انگیزه حکومت اموی و عباسی در جعل ازدواج عمر و ام کلثوم» به تفصیل آنرا بررسی کرده است.

۲. در منابع شیعی نیز روایاتی در این زمینه آمده است. که برخی از اندیشوران امامی انرا نپذیرفته و عده‌ای دیگر نیز از ان اضطرار و تقیه فهمیده‌اند.

پس: این شبهه نمی تواند دلیلی باشد بر انکار شهادت حضرت زهراء سلام الله علیها و حسن روابط امام علی و خلفاء.

۲. آیا در صدر اسلام خانه های مدینه درب داشتند؟

توضیح سوال : بنا بر منابع تاریخی خانه های مدینه اصلاً درب نداشته اند که بتوان پذیرفت به خانه حضرت زهراء سلام الله علیها حمله و درب منزلش شکسته شد. همچنین در حدیثی امام صادق علیه السلام می فرمایند: «خانه های بنی هاشم درب نداشت» (صدوق، الخصال، ج ۲، ص ۳۷۳).
جواب:

۱. حضرت یعقوب به فرزندانش توصیه کرد از یک در وارد نشوند: «وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ .. (یوسف/۶۷)»، کتاب الهی در داستان همسر عزیز مصر می گوید: «وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ..؛ و آن زن که وی در خانه اش بود خواست از وی بر خلاف میلش کام بگیرد و درها را بست (یوسف/۲۳)». قرآن حکیم یکی از خانه هایی که ورودش را جایز می داند، خانه‌ای است که کلیدش را در اختیار داشته باشیم: «...أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ... (نور/۶۱)» همچنین آیات ذیل دلیلی روشن است که مردم در جزیره العرب با درب و کلید آشنا بودند که قرآن از آن برای ورود یاد کرده است: «فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمَرٍ (قمر/۱۱)»، «وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبِ (قصص/۷۶)»، «وَسَيِّقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا (زمر/۷۳)»، «جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُمَفَّتَحَةٍ لَهُمْ الْأَبْوَابُ (ص/۵۰)» اگر مردم صدر اسلام خانه هایشان درب نداشت چگونه قرآن از آن یاد کرده است.

۲. بنا بر نرم افزار «فریقین» ۳۲ بار در صحاح سته اهل سنت عبارت: «فَأَعْلَقَ الْأَبَابَ؛ بستن درب» ذکر شده است. همچنین عبارت «شَقُّ الْأَبَابِ؛ شکاف درب» نیز هفت مرتبه تکرار شده است. در داستان ازدواج فاطمه زهرا و امیرمؤمنان علیهما السلام آمده است: «...ثُمَّ قَامَ فَأَعْلَقَ عَلَيْهِ بَابَهُ؛ رسول خدا علی بن ابوطالب را احضار نمود و همان عملی را که با فاطمه انجام داده بود با علی نیز انجام داد. ... سپس به علی و فاطمه علیهما السلام فرمود: برخیزید بسوی خانه خود روید، خدا شما را نسبت به یک دیگر مهربان کند! و به نسل شما برکت دهد! و عاقبت شما را بخیر نماید! رسول خدا پس از این دعاها برخاست و دَرِ خانه را بست.» (طبرانی، المعجم الکبیر، ج ۲، ص ۴۱۲)

۳. ابن عساکر نقل می کند که رسول الله به درب خانه زهراء سلام الله علیها می آمد و آیه: «إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا (احزاب/۳۳۹)» را قرائت می نمود. (ابن عساکر، تاریخ مدینه دمشق، ج ۴۲، ص ۱۳۷). ابن حجر در ضمن داستان فضه خادمه حضرت زهراء می نویسد: «جاء أعرابی كأنه من

أُزِدْنُوهُ فَحَمَلُ الْحَزْمَةِ إِلَى بَابِ فَاطِمَةَ» (ابن حجر، الاصابه، ج ۸، ص ۲۸۲). و بالاخره ابن قتیبه داستان حمله به خانه فاطمه زهراء را چنین گزارش می دهد: «ثم قام عمر، فمشى معه جماعة، حتى أتوا باب فاطمة، فدقوا الباب، فلما سمعت أصواتهم نادت بأعلى صوتها: يا أبت يا رسول الله، ماذا لقينا بعدك من ابن الخطاب وابن أبي قحافة...؟ عمر و گروهی همراه وی به خانه فاطمه رسیدند، دق الباب کردند، فاطمه هنگامی که صدای آنان را شنید، فریاد زد: ای پدر بزرگوارم، ای رسول خدا! پس از تو از دست پسر خطاب (عمر) و ابوقحافه (ابوبکر) چه رنجها که ندیدم.» (ابن قتیبه، الامامه و السیاسة، تحقیق: الزینی، ص ۲۰). ابوبکر نیز از گشودن درب منزل حضرت زهراء در آخر عمرش پشیمان شد. ابن شاذان قمی (م ۲۶۰ ق) و طبری (م ۳۱۰ ق) سخن ابابکر را چنین نقل کرده اند: «...ووددت انی لم أکشف بیت فاطمة ولو کان أغلق علی حرب» (ابن شاذان، الايضاح، ص ۵۱۸؛ طبری، تاریخ الامم و الملوک، ج ۲، ص ۶۱۸)

۴. آنچه از خصال شیخ صدوق که نقل شده است، تمام متن نیست که نشان از تدلیس شبهه افکن دارد. عبارت کامل متن چنین است: «نَحْنُ أَهْلُ بَيْتِ مُحَمَّدٍ ص لَا سُقُوفَ لِيُوتِنَا وَلَا أَبْوَابَ وَلَا سُتُورَ إِلَّا الْجَرَائِدُ وَمَا أَشْبَهَهَا؛ درب خانه ما اهل بیت از چوب خرما و شبیه آن است» نتیجه:

مردم عصر نزول قرآن و پیامبر چون خانه هایشان درب داشت متوجه آیات و روایاتی میشدند که در آن کلمه «درب» آمده بود. و آنچه ذکر شده چند مصداق از ده ها روایت حدیثی و تاریخی در این موضوع بود که در منابع فریقین منعکس شده است که مردم مدینه خانه هایشان درب داشته است. و غاصبان خلافت آنرا به زور گشودند.

۳. سند شهادت و روضه ی شهادت صدیقه ی طاهره سلام الله علیها، در بیان معصومان علیهم السلام

توضیح: گفته اند: اگر واقعا فاطمه زهرا سلام الله علیها، شهید شده است و چنان جنایت هولناکی اتفاق افتاده، چرا شما هیچ حدیثی در منابع خودتان در این مورد ندارید و فقط از منابع ما (سنیان) مطالبی نقل می کنید. جواب:

شهادت فاطمه زهراء سلام الله علیها در منابع شیعی به نقل از معصومان آمده است. که به جهت اختصار به چند مورد اشاره می شود.

۳، ۱. اصل شهادت حضرت زهراء و هتک حرمت ایشان.

۳، ۱، ۱. امام کاظم علیه السلام: «إِنَّ فَاطِمَةَ عَ صِدِّيقَةُ شَهِيدَةٌ؛ فاطمه راستگو و شهیده است» (کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۴۵۸)

۳، ۱، ۲. امام باقر علیه السلام فرمودند پیامبر حجاب الله است: «وَمُحَمَّدٌ ص حِجَابُ اللَّهِ». (بصائر الدرجات، ج ۱، ص ۶۴) اعمش از امام صادق علیه السلام نقل می کند. که ایشان شرایع دین را یکی پس از دیگری ذکر فرمودند تا اینجا که: «وَالْبَرَاءَةُ مِنْ أَعْدَائِهِمْ وَاجِبَةٌ وَمِنَ الَّذِينَ ظَلَمُوا آلَ مُحَمَّدٍ ع وَهَتَكُوا حِجَابَهُ فَأَخَذُوا مِنْ

فَاطِمَةُ عَ فَدَكْ وَ مَنْعُوهَا مِيرَاثَهَا وَ غَضَبُوهَا وَ زَوْجَهَا حُقُوقَهُمَا وَ هَمُّوا بِإِخْرَاقِ بَيْتِهَا» (صدوق، الخصال، ج ۲، ص ۶۰۷)
امام حسین علیه السلام به عایشه فرمودند: « قَدِيمًا هَتَكْتَ أَنْتِ وَ أَبُوكِ حِجَابَ رَسُولِ اللَّهِ»
(کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۳۰۰)

۳، ۱، ۳. امام باقر علیه السلام فرمود: هنگامی که فاطمه سلام الله عليها از دنیا رفت، امیر مؤمنان علیه السلام بالای سرش ایستاد و فرمود: «...اللَّهُمَّ إِنَّهَا قَدْ ظَلِمَتْ فَأَحْكُمْ لَهَا وَ أَنْتَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ.. خدایا! فاطمه مورد ظلم ستمگران واقع شد، خودت در مورد او داوری نما، زیرا تو بهترین داوران هستی.» (صدوق، الخصال، ج ۲، ص ۵۸۸)
۳، ۲. کیفیت شهادت ایشان

۳، ۲، ۱. امام علی علیه السلام در پاسخ سوال ابن عباس که دستگاه خلافت چرا از مغیره غرامت دریافت نمی کند، فرمودند: «.. اغْرُورَقَتْ عَيْنَاهُ [بِالدُّمُوعِ] ثُمَّ قَالَ شَكَرَ لَهُ ضَرْبَةً ضَرْبَهَا فَاطِمَةُ عَ بِالسَّوْطِ.. ؛ امیر المؤمنین علیه السلام نگاهی به اطرافیانش کرد و چشمانش پر از اشک شد و فرمود: عمر خواست بدین وسیله از قنفذ بخاطر ضربتی که با تازیانه به فاطمه عليها السلام زد تشکر کرده باشد. همان ضربتی که فاطمه عليها السلام از دنیا رفت در حالی که اثر آن بر بازویش مانند دستبند باقی مانده بود.» (کتاب سلیم بن قیس الهمدانی، ج ۲، ص: ۶۷۵)
۳، ۲، ۲. سپس فرمود

۳، ۲، ۳. امام حسن به مغیره فرمودند: « وَ أَنْتَ الَّذِي ضَرَبْتَ فَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ ص حَتَّى أَذْمِئْتَهَا وَ أَلَقْتَ مَا فِي بَطْنِهَا؛ تو همان هستی که فاطمه دخت گرامی رسول خدا صلی الله علیه و آله را ضربه زدی تا آنجا که خون آلود شده و فرزند در شکمش را سقط کرد» (طبرسی، الاحتجاج، ج ۱، ص ۲۷۸)
برای مطالعه بیشتر در این زمینه به کتاب ماساه الزهراء یا ترجمه آن با نام: «رنجهای فاطمه» مراجعه فرمایید. همچنین به مقاله ای با نام « مصایب حضرت فاطمه عليها السلام در منابع امامیه و رویکرد عالمان امامی» در تارنمای موسسه ولیعصر عجل الله فرجه به آدرس: www.dte.bz/valiasr مراجعه کنید.

۴. قبر مطهر فاطمه زهرا سلام الله عليها کجاست؟

توضیح: یکی از سوالات مرتبط با ایام فاطمیه محل دفن فاطمه زهراء سلام الله عليها است. برخی محل دفن را در بقیع و عده ای در روضه النبی و گروهی انرا کنار قبر رسول الله دانسته اند. به نظر می رسد مطابق آنچه در ادامه می آید محل دفن ایشان در کنار قبر رسول الله باشد. و نسبت به دو احتمال دیگر قوت بیشتری دارد. هر چند اقوال دیگری نیز از سوی بزرگان مذهب بیان شده است.

اما دلایل و شواهد روایی و تاریخی:

۱. امام علی علیه السلام در تدفین همسرشان فرمودند: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ عَنِّي وَ عَنِ ابْنَتِكَ النَّازِلَةِ فِي جَوَارِكٍ؛ درود بر تو ای رسول خدا از من و از دختری که در جوار تو فرود آمده» (نهج البلاغه) (صبحی صالح، ص ۳۲۰).

۲. در وصیت امام حسن علیه السلام چنین آمده است: «ثُمَّ وَجَّهْنِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ص لِأُحَدِّثَ بِهِ عَهْدًا ثُمَّ اصْرِفْنِي إِلَى أُمِّي ع ثُمَّ رُدَّنِي فَأَذْفِنِي بِالْبَقِيعِ...؛ مرا بر سر قبر رسول خدا صلی الله علیه و آله ببر تا با او تجدید عهد کنم، آنگاه مرا بطرف قبر مادرم علیها السلام برگردان، سپس مرا در بقیع دفن کن» (کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۳۰۰) مرحوم مجلسی در توضیح این روایت می نویسد: «عبارت امام «ثم ردنی» دلالت دارد که قبر مادرشان در بقیع نیست» (مجلسی، مرآة العقول فی شرح أخبار آل الرسول، ج ۳، ص: ۳۰۵)
۳. امام رضا علیه السلام: «دُفِنَتْ فِي بَيْتِهَا فَلَمَّا زَادَتْ بُنُو أُمِّيَّةٍ فِي الْمَسْجِدِ صَارَتْ فِي الْمَسْجِدِ؛ از حضرت رضا علیه السلام راجع بقبر فاطمه علیها السلام پرسیدم، فرمود: در خانه خود بخاک سپرده شد، سپس چون بنی امیه مسجد را توسعه دادند جزء مسجد شد.» (کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۴۶۱، باب مولد الزهراء، حدیث ۹)
۴. بسیاری از علمای شیعه نیز محل قبر خاتون دو سرا را کنار رسول الله می دانند، که به چند نمونه اشاره میشود:
  - ۴،۱. شیخ صدوق (۳۸۱ق): «...وَهَذَا هُوَ الصَّحِيحُ عِنْدِي؛ قول صحیح در نزد من این است که زهراء سلام الله علیها در کنار پدرش مدفون است.» (شیخ صدوق، من لا یحضره الفقیه، ج ۲، ص: ۵۷۲)
  - ۴،۲. محمد تقی مجلسی (۱۰۷۰ق): «و قول اول [دفن در کنار رسول الله] اظهر است و احادیث آن صحیح تر است» (محمد تقی مجلسی، لوامع صاحبقرانی مشهور به شرح فقیه، ج ۳، ص: ۲۱۶)
  - ۴،۳. سید علی طباطبایی (۱۲۳۱ق): «و الأصح وفاقاً للصدوق و جماعه أنها دفنت فی بیتها.» (ریاض المسائل ط - الحدیث، ج ۷، ص: ۱۹۴)
  - ۴،۴. علامه حسن زاده آملی (معاصر): «حق این است که قبر حضرت فاطمه بنت رسول الله (صلوات الله علیهما) در مدینه در بقعه رسول الله و در جوار آن حضرت است.» (هزار و یک کلمه، ج ۳، ص: ۴۴۶)

۵. آیا زهرا ی مرضیه ی سلام الله علیها در پایان عمر مبارک خود از خلیفه ی اول و دوم راضی شدند؟

توضیح: بر فرض که قبول کنیم، فاطمه سلام الله علیها در مقطعی از شیخین دلگیر شده باشد؛ ولی این مطلب نیز ثابت است که شیخین در آخرین روزهای حیات فاطمه آمدند و از وی رضایت گرفتند؛ چنانچه بیهقی و دیگران نقل کرده اند: «عن الشعبي قال لما مرضت فاطمة أتاها أبو بكر الصديق فاستئذن عليها فقال علي يا فاطمة هذا أبو بكر يستئذن عليك فقالت أتحب أن أذن؟ قال نعم فأذنت له فدخل عليها يترضاها وقال والله ما تركت الدار والمال والأهل والعشيرة إلا لابتغاء مرضاة الله ومرضاة رسوله ومرضاتكم أهل البيت ثم ترضاها حتى رضيت؛ هنگامی که فاطمه بیمار شد ابوبکر برای کسب رضایت نزد وی آمد و اجازه خواست تا او را ملاقات کند، علی به فاطمه فرمود: ابوبکر برای ملاقات اجازه می خواهد فاطمه فرمود: آیا شما دوست دارید وارد شود؟ علی فرمود: آری، پس فاطمه اجازه داد، ابوبکر وارد شد و جویای کسب رضایت فاطمه بود، ابوبکر گفت: به خدا سوگند خانه و زندگی و مال و ثروتم و خویشانم را ترک نکردم؛ مگر برای به دست آوردن رضایت و خوشنودی خدا و رسول و شما خاندان پیغمبر، پس فاطمه از وی راضی شد» (بیهقی، دلائل النبوه، سفره هفتم، ص ۲۸۱).

جواب:

۱. سند روایت مرسل است؛ چرا که شعبی از تابعین است و خود شاهد ماجرا نبوده است. بر فرض این که مرسلات تابعی مورد قبول باشد، باز هم نمی‌توان روایت شعبی را پذیرفت؛ زیرا شعبی از دشمنان امیرمؤمنان علیه السلام و ناصبی بوده است. چنانچه بلاذری به نقل از خود شعبی اشاره می‌کند در عهد حجاج از حضرت علی علیه السلام بدگویی می‌کرده است (بلاذری، انساب الاشراف، ج ۱۳، ص ۵۷۶۱)

۲. غضب فاطمه سلام الله علیها بر ابوبکر از آفتاب روشن تر و غیر قابل انکار است. بخاری در صحیح‌ترین کتاب اهل سنت از تداوم غضب و قهر فاطمه سلام الله علیها بر ابوبکر، سخن گفته است. می‌نویسد: «فَغَضِبَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهَجَرَتْ أَبَا بَكْرٍ فَلَمْ تَزَلْ مُهَاجِرَتَهُ حَتَّى تُؤَقِّتَ؛ فَاطِمَةُ دَخَرَتْ رَسُولَ اللَّهِ مِنْ خَلْفِهَا فَاجْتَمَعَ عَلَيْهِمْ فَجَعَلَ يَضْرِبُ بِرِجْلِهِ فِي بَطْنِهَا وَهِيَ تَقُولُ: يَا أَبَا بَكْرٍ أَلَمْ يَكُنْ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ؟» (بخاری، الجامع الصحیح، ج ۲، ص ۳۸۶) ابن شهر آشوب (م ۵۸۸ق) از علمای شیعه نیز عدم رضایت حضرت زهراء از شیخین را ذکر کرده است (ابن هشر آشوب، مناقب آل ابی طالب، ج ۳، ص ۳۶۲)

۶. آیا وجود تاریخی محسن بن علی سلام الله علیه قابل اثبات است؟

توضیح سوال: آیا در منابع معتبره سخن از فرزند سقط شده ای به نام «محسن» آمده است. آیا طفلی که هنوز به دنیا نیامده فضیلتی داشته است که اینقدر برایش عزاداری می‌کنند.

جواب:

۱. بین ما ایرانیان نام ایشان «مُحَسِّن» معروف شده است. لیکن تلفظ درست نامشان «مُحَسَّن» است. (زبیدی، تاج العروس، ج ۹، ص ۱۷۸)

۲. نامگذاری این طفل شهید توسط پیامبر اکرم صلی الله علیه و اله قبل از تولدش صورت گرفته است. امام علی علیه السلام فرمودند: «قَدْ سَمَّى رَسُولُ اللَّهِ ص مُحَسِّنًا قَبْلَ أَنْ يُوَلَّدَ» (کلینی، الکافی، ج ۶، ص ۱۸) حتی در منابع عامه نیز این طفل شهید به عنوان فرزند امام علی علیه السلام شمرده شده است. منابعی چون: (تاریخ طبری ۵: ۱۵۳، الکامل فی التأریخ ۳: ۳۹۷، أنساب الأشراف ۲: ۱۸۹، الإصابه ۳: ۴۷۱، و لسان المیزان ۱: ۲۶۸، میزان الاعتدال ۱: ۱۳۹، القاموس المحيط ۲: ۵۵)

۳. در بیش از صد مصدر و منبع از منابع خاصه و عامه به او اشاره شده است (خرسان، المحسن مولود ام سقط، ص ۸۸) در چهل منبع از کتابهای سنیان اشاره شده است حضرت علی فرزندی به نام محسن داشت (همان، صص ۹۳-۱۰۰) سی و یک نفر از دانشوران سنی باور دارند محسن بن علی در کودکی از دنیا رفته است (همان، صص ۱۰۴-۱۱۱)

بسیست و شش نفر نیز اعتراف کرده‌اند که ایشان سقط شده‌اند. (همان، صص ۱۲۱-۱۲۸) شیعیان از گذشته تاکنون باور دارند که محسن بن علی در حمله به خانه خاتون دوسرا به شهادت رسید هاست. ابن عباس با سند صحیح از پیامبر صلی الله علیه و اله نقل کرده است که ایشان فرمودند: «...وَأَسْقَطَتْ جَنِينَهَا وَهِيَ تُنَادِي يَا مُحَمَّدًا؛ فَاطِمَةُ

جنینش سقط شده و فریاد میزند: یا محمداه» (صدوق، الامالی، ص ۱۱۴) هشام بن حکم از متکلمان بزرگ قرن دوم هجری و شاگرد برجسته امام صادق علیه السلام چنین باوری داشته است. عبدالرحمن ملطی (م ۳۷۷ق) اعتقاد هشام را چنین گزارش میکند: «فرعم هشام... و ابا بکر مر بفاطمه علیهما السلام فرفس بطنها فأسقطت و کان سبب علتها و موتها، و أنه غصبها فدک...» (ملطی، التنبيه و الرد على أهل الأهواء و البدع، ص: ۲۲). شیخ مفید (م ۴۷۸ق) اعتقاد شیعه را چنین گزارش می دهد: «شیعه باور دارد که این ابن محسن همان طفل سقط شده حضرت زهراء است که نامش توسط پیامبر صلی الله علیه و اله انتخاب شد» (مفید، الارشاد، ج ۱، ص ۳۵۵). شاگردش شیخ طوسی (م ۴۶۰) نیز می گوید: در این نظر هیچ اختلافی بین شیعه نیست (طوسی، تلخیص الشافی، ج ۳، ص ۱۵۶) عبدالجلیل قزوینی (م ۵۶۰ق) دانشور نامدار شیعی نیز در مناظره خودش با سنیان گوید: «آنکه گفته است: «و گویند که: عمر در بر شکم فاطمه زد و کودکی را در شکم او کشت که رسول او را محسن نام نهاده بود». اما جواب آنست که این خبریست درست؛ و برین وجه نقل کرده اند، و در کتب شیعی و سنی مذکور و مسطور است، م (قزوینی رازی، نقض، ص ۲۹۸).

نتیجه:

واضح شد، محسن بن علی وجود خارجی دارد روایتی در عظمتش آمده است. و علمای فرقین درباره اش سخن گفته اند. و شهادتش در اثر حمله به بیت و حیقابل انکار نیست. به جهت اختصار خلاصه ای از مدارک موجود را یادآور شدیم. جهت مطالعه بیشتر نک: کتاب: سید محمد مهدی موسوی، المحسن السبط مولود ام سقط؛ عبدالمحسن قطیفی، المحسن بن فاطمه و مقاله: محمد رضا جباری و یاوری سرتختی، بررسی اخبار محسن بنعلی در منابع فرقین، تاریخ اسلام در آئینه پژوهش، سال دوازدهم، شماره دوم، ۱۳۹۴، ص ۳۳-۶۶.

۷. چند کتاب درباره اسناد شهادت حضرت زهرا معرفی کنید.

در این زمینه کتابهای متعدد عربی و فارسی وجود دارد. همچنین غیر از مکتوبات در سایتهای شیعی نیز فیلم، صوت و متن در این زمینه وجود دارد. به برخی از آنها اشاره می شود.

۷،۱. منابع فارسی.

کتاب: علی لباف، دانشنامه شهادت حضرت زهرا علیها السلام (ج. ۱ و ۲)؛ عصیری، پاسخ به شبهات فاطمیه؛ مهدی خانی، شهادت فاطمه الزهراء علیها السلام به روایت اهل سنت؛ خیرالله مردانی، اسناد شهادت حضرت زهرا علیها السلام از دیدگاه شیعه و سنی؛ عبدالرضا دریایتی، روشی نو در ارائه اسناد شهادت حضرت زهرا علیها السلام؛ مقاله: هاشم خراسانی، اثبات شهادت حضرت زهرا علیها السلام (طبق کتب اهل سنت).

سایت: موسسه ولیعصر عجل الله فرجه به آدرس: www.valiasr-aj.com در این سایت با جستجوی عبارت «شهادت حضرت زهراء» مطالب فروانی در دسترس است.

۷،۲. منابع عربی

کتاب: آیت الله قزوینی، شبهات وردود حول مظلومیة الزهراء؛ آیت الله میرزا جواد تبریزی، ظلمات فاطمه الزهراء؛ آیت الله سبحانی، الحجة الغراء علی شهادت الزهراء؛ عبدالزهراء المهدی، الهجوم علی بیت الوحی؛

۸. خطبه فدکیه چیست و آیا سند دارد؟

۱. از جمله اموالی که متعلق به فاطمه زهراء بود فدک است. فدک، روستایی است در حجاز که فاصله آن تا مدینه دو یا سه روز است. در سال هفتم هجری اهالی این روستا بدون درگیری و جنگ تسلیم شدند و این محل آب فراوان و نخلستانهای زیادی دارد (حموی، معجم البلدان، ج ۴، ص ۲۳۹). و این محل اختصاص به رسول الله صلی الله علیه و اله داشت و مسلمین در آنهیچ حقی نداشتند (ذهبی، تاریخ الاسلام، المغازی، ص ۴۲۲) ابی سعید خدری روایت کرده است که پس از نزول آیه: «وَآتَ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ (اسراء/ ۲۶)» پیامبر این محل را به زهرا ی بتول داد. (هشمی، کشف الاستار عن زوائد البزار، ج ۳، ص ۵۵؛ علامه حلی، نهج الحق و کشف الصدق، ص ۳۵۸) زرکشی از ابن السمعانی آورده است که رسول الله، فدک را به فاطمه زهراء هدیه کردند (زرکشی، البحر المحيط، ج ۲، ص ۴۹۷۸). سید بن طاووس منابع، درآمد سالانه فدک را در زمان رسول خدا (ص) ۲۴ تا ۷۰ هزار دینار تخمین زده است. (کشف المحجۀ لثمرۀ المهجۀ، ۱۳۷۰ق، ص ۱۲۴). و حمیری از عالمان سنی آنرا (۱۰۰۰/ ۱۰) دینار تخمین زده است. (الروض المعطار فی خبر الأقطار: ۴۳۷-۴۳۸). امروزه فدک در استان حائل کشور عربستان واقع شده است. بنابر گزارشی (در سال ۱۳۸۷ش) منطقه فدک به نام «وادی فاطمه» شناخته می شود و به نخلستانهای آن «بستان فاطمه» می گویند. همچنین مسجدی و چاههایی در این منطقه وجود دارد که به «مسجد فاطمه» و «عیون فاطمه» مشهور است. (مجلسی کوپائی، فدک از غضب تا تخریب، ص ۲۴۸ و ۲۵۰).

۲. وقتی ابوبکر خلیفه شد، فدک را از حضرت زهرا سلام الله علیها به زور گرفت. خاتون دوسرا برای احقاق حقشان به گفتگو با وی نشست با آیات قران و شهادت امام علی و ام ایمن باعث شد تا ابوبکر نامه ای نوشت تا کسی متعرض ایشان در این زمینه نشود. وقتی فاطمه (س) از مجلس بیرون آمد، عمر بن خطاب او را دید و نوشته را گرفت و پاره کرد. کلینی از علمای بزرگ شیعه این ماجرا را چنین گزارش کرده است. «... ثُمَّ تَقَلَّ فِيهِ وَ مَحَاهُ وَ خَرَقَهُ عَمْرُ گُفْتُ: دختر محمد! چه همراه داری؟ فرمود: نامه ایست که پسر ابی قحافه برایم نوشته است، گفت: آن را بمن نشان ده، فاطمه نداد، عمر آن را از دستش چنگ زد و مطالعه کرد سپس روی آن آب دهن انداخت و پاک کرد و پاره نمود» (کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۵۴۳؛ همچنین در منابع سنیان به پاره کردن قبالة فدک اشاره شده است. نک: ابن ابی الحدید، شرح نهج البلاغه، ج ۱۶، ص ۲۳۴؛ حلبی، حلبی، السیرة الحلیة، ج ۳، ص ۵۱۲). پس از این ماجرا خاتون دو سرا به مسجد رسول الله صلی الله علیه و اله رفتند و خطبه ای خواندند. (شهیدی، زندگانی فاطمه زهرا، ۱۳۷۶ش، ص ۱۲۱-۱۲۲). که به «خطبه فدکیه» معروف و مشهور شد.

۳. این خطبه نه تنها مسائل فدک را بخوبی و حق اهل بیت در آن را بروشنی اثبات می کند، بلکه مشتمل بر مضامین بلند در معارف اعتقادی است. بیان اصول اعتقادی با بیانی شیوا، از توحید گرفته تا نبوت و معاد، اسرار احکام،

اوامر و نواهی قرآن، ذکر وضع مردم قبل از بعثت رسول اکرم، مبارزات و سختیهای پیامبر اکرم و علی علیه السلام در راه پیروزی و تثبیت دین خدا، فتنه‌های دشمنان و برخی مسلمان‌نماها در مسیر تثبیت اسلام، جانشینی علی علیه السلام از طرف خدا توسط پیامبر در غدیر خم، رحلت پیامبر و عهدشکنی برخی مسلمین، غضب خلافت و مخالفت با حکم خدا و قرآن در مسئله خلافت، غضب فدک و مخالفت با احکام صریح الهی در قرآن و... از جمله مطالب این خطبه است که در نهایت اختصار و در اوج استحکام و زیبایی بیان شده‌اند. خطابه حضرت زهرا سلام الله علیها با اسناد زیادی نقل شده که بسیاری از آنها بدست ما نرسیده و یا اگر رسیده متن کامل خطبه را همراه نداشته و فقط قسمتهایی از آن را نقل کرده است، اسنادی که تاکنون بدست ما رسیده و خطبه کامل حضرت را برای ما نقل کرده باشد، بیش از بیست سند است (فتحیه فتاحی زاده، محمدرضا رسولی راوندی، اسناد و شروح خطبه‌های حضرت زهرا سلام الله علیها، فصلنامه تخصصی مطالعات قرآن و حدیث سفینه، سال دوازدهم، شماره ۴۵ «ویژه حدیث»، زمستان ۱۳۹۳، ص ۱۱-۲۴)

برای مطالعه بیشتر نک: سید محمد باقر حسینی جلالی، فدک و العوالی أو الحوائط السبعة فی الکتاب و السنه و التاریخ و الأدب؛ مجلسی کوپائی، فدک از غضب تا تخریب؛ آیت الله سید علی حسینی میلانی، فدک در فراز و نشیب؛ آیت الله میرزا جواد تبریزی، الفدک؛ شهید صدر، فدک فی التاریخ؛

۹. چرا امام علی علیه السلام بعد از به دست گرفتن خلافت، فدک را به مالکان اصلی برنگرداندند؟

توضیح سوال: اگر گفته شد فدک حق زهراء و علی است، چرا پس از اینکه خلافت را به دست گرفت احقاق حق نکرد و ملکش را از غاصبان ان نگرفت. همین عمل علی بن ابی طالب سلام الله علیه نشان میدهد مدعای شیعه درست نیست.

جواب:

۱. در جامعه بسیاری از بدعت‌ها جای سنت‌ها را گرفته بود و بسیاری از حقایق اسلامی دستخوش تغییر شده بود به طوری که امام شافعی در کتاب ام از وهب بن کیسان نقل می کند: «کل سنن رسول الله قد غیرت حتی الصلاة؛ تمام سنت و شریعت پیامبر گرامی حتی نماز هم تغییر یافته است» (کتاب الام، ج ۱، ص ۲۰۸) مالک نقل می کند: «ما أعرف شیئاً مما أدرکت الناس إلا النداء بالصلاة؛ از مردم جز دعوت به نماز، چیزی را نمی بینم» (الموطأ، ج ۱، ص ۷۳) از همین رو است از عمران بن حصین صحابی پیامبر که در بصره وقتی پشت سر علی بن ابی طالب علیه السلام نماز می خواند، می گوید: نماز علی یاد آور نمازی است که با پیامبر گرامی به جای می آوردیم. (صحیح البخاری، ج ۲، ص ۱۰۶، باب اتمام التکبیر فی الركوع؛ احمد بن حنبل، المسند، ج ۳۳، ص: ۱۷۲) علی (علیه السلام) احساس نمود که اگر چنان که بخواهد ناهمواری های گذشته اصلاح نماید و بدعت‌ها را برگرداند جامعه آن روز تاب تحمل آن را ندارند. به عنوان نمونه: نماز تراویح که توسط خلیفه دوم تاسیس شد (صحیح بخاری ج ۱ ص ۳۴۲) حضرت علی علیه السلام در زمان حکومت خویش به امام حسن دستور داد که

مردم را از خواندن این نماز مستحبی به جماعت، جلوگیری کند ولی مردم همه فریاد در آوردند: «وا عمراه، وا عمراه»، به دنبال آن حضرت امیر علیه السلام فرمود: «قل لهم صلوا» (شیخ طوسی، تهذیب الأحکام (تحقیق خراسان)، ج ۳، ص: ۷۰)

۲. علی علیه السلام در این خصوص همان کاری را کردند که پیامبر (ص) در جریان خانه کعبه انجا دادند. ایشان خواستند در کعبه تغییری ایجاد کنند اما چون از دین مردم و برگشتن آنها به عصر جاهلیت ترسیدند لذا این کار را ترک کردند. رسول الله صلی الله علیه و اله در نظر داشت دیوار را داخل کعبه کند و در کعبه را به زمین بچسباند (صحیح البخاری، ج ۳، ص ۱۱۹، بَابُ فَضْلِ مَكَّةَ وَ بُنْيَانِهَا) در صحیح مسلم نیز آمده است پیامبر می خواست گنجهای کعبه را در راه خدا انفاق کند اما بخاطر اینکه مردم تازه از جاهلیت در آمده بودند و احتمال برگشت آنها باز به دوران جاهلیت و کفر بود لذا ترک کرد (صحیح مسلم، ج ۲، ص ۹۶۹، بَابُ نَقْضِ الْكَعْبَةِ وَ بُنْيَانِهَا) در منابع اهل سنت نیز در خصوص فدک اشاره شده است که حضرت بخاطر تقیه و بخاطر ترس از اینکه مردم نگویند مخالفت ابوبکر و عمر شد، لذا فدک را پس نگرفت عمر بن شبه النمیری گزارش داده است: «والله يكره أن يدعى عليه خلاف أبي بكر وعمر رضي الله عنهما» (عمر بن شبه النمیری البصری، تاریخ المدینة المنورة، ج ۱، ص ۱۳۵)

۱۰. روایت صحیح در مورد شهادت حضرت زهرا در منابع اهل سنت.

توضیح: برادران اهل سنت ادعا دارند در منابع آنها روایت صحیحی که حکایت گر شهادت فاطمه زهرا سلام الله علیها باشد نیست. و آنچه شیعه بدان استناد میکند دروغ است.

جواب:

۱. پنهان کردن حقایق

متأسفانه در بین کتابهای بزرگان عامه حذف و کتمان حقایق فراوان مشاهده میشود. ذهبی از دانشوران مشهور این طایفه می نویسد: «.. كَمَا تَقَرَّرَ عَنِ الْكَفِّ عَنْ كَثِيرٍ مِمَّا شَجَرَ بَيْنَ الصَّحَابَةِ، وَقَتْلِهِمْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ، وَمَا زَالَ يَمُرُّ بِنَا ذَلِكَ فِي الدَّوَاوِينِ، وَالْكِتَابِ، وَالْأَجْزَاءِ... قَيْبَنِي طِيَّهُ وَإِخْفَاؤُهُ، بَلْ إِعْدَامُهُ، لِتَصْفُوَ الْقُلُوبُ وَتَتَوَقَّرَ عَلَى حُبِّ الصَّحَابَةِ وَالتَّرَضَى عَنْهُمْ، وَكُتْمَانُ ذَلِكَ مُتَعَيِّنٌ عَنِ الْعَامَّةِ، اخْتِلَافَاتِ صَحَابِهِ بَا يَكْدِيْكَرَ وَ جَنْكَ وَ نَبْرَدَ بَا هَمْدِيْكَرَ، سَزَاوَارَ اسْتِ كِه تَمَامِ اَن مَطَالِبِ اَز بِيْن بَرُوْد وَ مَخْفِيْ گَرْدَد، بَلَكِه مَعْدُوم وَ نَابُود شُود؛ تَا قَلْبِهَا نَسْبِتَ بِه صَحَابِه صَافِ گَشَسْتِه وَ مَوْجِبِ مَحَبَّتِ بِيْشْتَرِ مَرْدَمِ بِه صَحَابِه شُود» (ذهبی، سیر اعلام النبلاء، ج ۱۰، ص ۹۲). ابن هشام پیشوای تاریخی‌شان در مقدمه کتابش می نویسد من برخی مطالب ابن اسحاق را حذف کردم. یکی از علل این امر: «و بعض يسوء بعض الناس ذكره؛ برخی مطالب را مردم دوست نداشتند بشنوند» آورده است (ابن هشام، السيرة النبوية، ج ۱، ص ۵) ابن ابی دارم از راویان معتبر می گوید: «إِنَّ عُمَرَ رَفَسَ فَاطِمَةَ حَتَّى اسْقَطَتْ بِمَحْسَنٍ؛ عمر لگدی بر حضرت زهرا (س) زد تا محسن سقط گردید». ذهبی ابتدا وی بسیار ستوده و گفته وی: امام و پیشوا، حافظ و دانشمند است. در آخر می نویسد: «شیخ ضال معثر؛ ان ابی دارم پیرمردی گمراه و خطا کار است» (سیر اعلام

النبلاء، ج ۱۵، ص ۵۷۸.) چگونه می‌توان باور داشت که شخصی امام، حافظ و فاضل لقب بگیرد، در تمام عمرش ثابت قدم باشد، دارای حافظه قوی و معرفت دینی باشد، و روایتش در مرتبه‌ای باشد که تمام علما بر آن اتفاق دارند؛ ولی در عین حال به همین شخص، گمراه و خطا کار نیز گفته شود؟!

آیا تعریف‌ها و وصف‌هایی همچون: امام، حافظ، فاضل، موصوفا بالحفظ والمعرفة، با کلماتی همانند: «شیخ ضال معثر» قابل جمع است؟ آری، تعصب بیش از حد و دفاع نامعقول از مکتب خلفا و تلاش برای حفظ آبروی آن‌ها، شخصیت عظیمی همچون ذهبی را که به جرأت می‌توان او را از اعجوبه‌های تاریخ اسلام نامید، به جایی رسانده است که در یک صفحه از کتابش این گونه دچار دوگانه‌گویی می‌شود. برادران اهل سنت ما نباید با این وضع توقع داشته باشند جزئیات حادثه مثل کتابهای ما در آثار آنان نیز بیان شده باشد. لیکن با تمام این مطالب حقیقت همواره مثل آفتاب جلوه گری دارد. به برخی از اسناد صحیح عامی (=سنی) اشاره میشود.

۲. از ابن ابی دارم نقل کرده‌اند: «إِنَّ عَمْرَ رَفَسَ فَاطِمَةَ حَتَّى أَسْقَطَتْ بِمَحْسَنٍ، عَمْرٌ بِهِ فَاطِمَةُ لَگَدَ زِدَ كَيْ سَبَبَ سَقَطَ مُحْسَنٌ كَرَدِيدٌ» (ذهبی، سیر اعلام النبلاء، ج ۱۵، ص ۵۷۸)

بلاذری (۲۷۰هـ): با سند صحیح می‌نویسد: «إِنَّ أَبَا بَكْرٍ أَرْسَلَ إِلَى عَلِيٍّ يَرِيدُ الْبَيْعَةَ، فَلَمْ يَبِاعَ، فَجَاءَ عَمْرٌ وَمَعَهُ فَتِيلَةٌ. فَتَلَقَتْهُ فَاطِمَةُ عَلَى الْبَابِ فَقَالَتْ فَاطِمَةُ: يَا بْنَ الْخَطَابِ! أَتُرَاكَ مُحَرِّقًا عَلَيَّ بَابِي؟! قَالَ: نَعَمْ، وَ ذَلِكَ أَقْوَى فِيمَا جَاءَ بِهِ أَبُو بَكْرٍ؛ أَبُو بَكْرٍ بِهِ دَنْبَالٌ عَلَى بَرَاءٍ يَبِيعُ كَرْدَنَ فَرَسْتَادٍ چُونِ عَلِيٍّ (عَلَيْهِ السَّلَام) مِنْ بَيْعَتِ بَابِي بِأَبِي بَكْرٍ سَرِيعِي كَرْدَ، أَبُو بَكْرٍ بِهِ عَمْرٌ دَسْتُورٌ دَادَ كَيْ بَرُودَ وَ أُو رَا بِيَاوَرْدَ، عَمْرٌ بَا شَعْلَهُ آتَشَ بِي سَوِي خَانَةِ فَاطِمَةَ (عَلَيْهَا السَّلَام) رَفَتَ. فَاطِمَةُ (عَلَيْهَا السَّلَام) پَشْتِ دَرِ خَانَةِ آمَدَ وَ كَفَتَ: اِي پَسَرِ خَطَّابِ! آيَا تَوِييِ كَيْ مِي خَوَاهِي دَرِ خَانَةِ رَا بَرِ مَنِ آتَشِ بَزَنِي؟ عَمْرٌ پَاسَخَ دَادَ: آري! اِيْنِ كَارِ آنچِه رَا كَيْ پَدَرْتِ آوَرْدِه مُحْكَمِ تَرِ مِي سَازَد.» (انساب الاشراف، بلاذری، ج ۱، ص ۵۸۶). راویان نقل بلاذری بدین قرارند

الف) مدائنی: رجالیان عامه وی را ستوده و حدیثش را معتبر می‌دانند (ذهبی، سیر اعلام النبلاء، ج ۱۰، ص ۴۰۰).
ب) مَسْلَمَةُ بن محارب: ابن حبان از دانشوران بزرگ عامی وی را مورد اطمینان می‌داند. (ابن حبان، الثقات، ج ۷، ص ۴۹۰).

ج) سلیمان التیمی: مزی در تهذیب الکمال می‌نویسد: «قال الربيع بن يحيى عن شعبه ما رأيت أحدا أصدق من سليمان التيمي كان إذا حدث عن النبي صلى الله عليه وسلم تغير لونه؛ ربيع بن يحيى از شعبه بن حجاج نقل می‌کند که گفت: احدی را راستگوتر از سلیمان تیمی ندیدم، هر زمان که حدیثی از پیامبر اکرم نقل می‌نمود رنگش (صورتش) تغییر می‌کرد» (تهذیب الکمال ج ۱۲، ص ۸).

د) عبدالله بن عون: نیز مزی در تهذیب الکمال می‌نویسد: «قال علي: وهذا قبل أن يحدث ابن عون، ولو كان ابن عون قد حدث ما قدم عليه عندی أحدا؛ قبل از اینکه ابن عون بر کرسی تدریس حدیث بنشیند علی بن مدینی می‌گفت: اگر ابن عون حدیث بگوید هیچ کس را بر او مقدم نمی‌کنم» (تهذیب الکمال ج ۱۵، ص ۳۹۷)

اگر بگویند ابن عون تابعی (=افرادی که پیامبر را ملاقات نکرده و آنچه نقل می کنند از اصحاب آن حضرت شنیده اند) است و مرسلات تابعی حجت نیست میگوییم: ملا علی قاری در رد این سخن که مرسل صحابی مورد قبول نیست می نویسد: «قلت: مرسل التابعی حجة عند الجمهور، فكيف مرسل من اختلف في صحة صحبته؛ مرسل تابعی، نزد تمام دانشمندان حجت است؛ چه رسد به مرسل کسی که در صحت صحابی بودن او اختلاف است. » (مرقاۃ المفاتیح، ج ۹، ص ۴۳۴)

در اینجا ما به اختصار دوستداران را ذکر کردیم، جهت مطالعه بیشتر رجوع کنید به: « اسناد هجوم به خانه وحی و شهادت حضرت زهرا سلام الله علیها » به آدرس: «b2n.ir/192789» و سیزده مقاله با عنوان: « شهادت حضرت فاطمه زهرا (س) واقعیته انکار ناپذیر » در تارنمای «www.valiasr-aj.com».

۱۱. علت دفن شبانه حضرت زهرا سلام الله علیها چیست؟

توضیح سوال: دفن شبانه، نماز بدون حضور و اطلاع خلیفه، اسراری است که در درون خود پیامها دارند. درست است که فاطمه این چنین خواست و این گونه وصیت کرد؛ ولی چه اتفاقی افتاده است که زهرا سلام الله علیها وصیت تاریخی اش را با این در خواست ها به پایان می برد؟! مگر نه این است که خشم و ناراحتی اش را نسبت به دشمنانش اظهار می کند و در واقع چندین پرسش را در برابر نگاههای تیز بین مورخان و آیندگان می گذارد تا به پرسند: چرا دختر پیامبر شبانه و پنهانی دفن شد؟ و چرا علی علیه السلام بدون اطلاع ابوبکر و عمر بر وی نماز خواند؟ آیا کسی که جانشین پیامبر بود (آن گونه که خود ادعا کرده اند) شایستگی نماز خواندن بر وی را نداشت؟ و...

جواب:

۱. دفن شبانه، در روایات اهل سنت

محمد بن اسماعیل بخاری می نویسد: «وَعَاشَتْ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سِتَّةَ أَشْهُرٍ فَلَمَّا تُوفِّيَتْ دَفَنَهَا زَوْجُهَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي بَكْرٍ وَصَلَّى عَلَيْهَا فَاطِمَةُ زَهْرًا سَلَامَ اللَّهِ عَلَيْهَا، شَشْهُرًا مِمَّا بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ زَنْدَةً، زَمَانِيًّا مِنْ دُنْيَا رَفَتْ، شَوْهَرِشَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَوْ رَا شَبَانَةَ دَفَنَ كَرْدَ وَ أَبُو بَكْرٍ رَا بِا خَبَرِ نَسَاخَتْ» (صحیح بخاری، ج ۶، ص ۳۹۵، باب حرمة لحم الحمر الانسية و ج ۳، ص ۲۵۳، کتاب المغازی، باب ۱۵۵ غزوة خیبر، حدیث ۷۰۴). (ابن بطلال در شرح صحیح بخاری می نویسد: «أجاز أكثر العلماء الدفن بالليل... ودفن علی بن ابی طالب زوجته فاطمة ليلاً، فَرَّ بِهَا مِنْ أَبِي بَكْرٍ أَنْ يَصْلِيَ عَلَيْهَا، كَانِ بَيْنَهُمَا شَيْءٌ؛ أَكْثَرُ عُلَمَاءِ دَفَنَ جَنَازَهُ رَا دَر شَبِّ اجَازَهُ دَادَهَ اَنَدَ. عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، هَمَسَّرَ فَاطِمَةَ رَا شَبَانَةَ دَفَنَ كَرْدَ تَا أَبُو بَكْرٍ بَهْ اَوْ نَمَاز نَخَوَانَدَ؛ چُون بَيْنِ آن دُو اَتِفَاقَاتِي اَفْتَادَه بُوَد.» (ابن بطلال، شرح صحیح بخاری، ج ۳، ص ۳۲۵).

۲. دفن شبانه، در روایات شیعی

امام صادق فرمودند: « عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي حَمْزَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَأَيِّ عِلَّةٍ دُفِنَتْ فَاطِمَةُ (عليها السلام) بِاللَّيْلِ وَلَمْ تُدْفَنْ بِالنَّهَارِ قَالَ لِأَنَّهَا أَوْصَتْ أَنْ لَا يُصَلِّيَ عَلَيْهَا رَجُلٌ [الرَّجُلَانِ]؛ عَلَى بْنِ أَبِي حَمْزَةَ از امام صادق علیه السلام پرسید: چرا فاطمه را شب دفن کردند نه روز؟ فرمود: فاطمه سلام الله عليها وصیت کرده بود تا در شب وی را دفن کنند تا ابوبکر و عمر بر جنازه آن حضرت نماز نخوانند» (شیخ صدوق، علل الشرایع، ج ۱، ص ۱۸۵) سید محمد موسوی عاملی معروف به صاحب مدارک رضوان الله تعالی علیه می گوید: إِنَّ سَبَبَ خَفَاءِ قَبْرِهَا (عليها السلام) مَا رَوَاهُ الْمُخَالِفُ وَالْمُؤَالِفُ مِنْ أَنَّهَا (عليها السلام) أَوْصَتْ إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ (عليه السلام) أَنْ يَدْفِنَهَا لَيْلًا لثَلَاثَ يَمَلَيَّ يُصَلِّيُ عَلَيْهَا مِنْ آذَاهَا وَمَنْعَهَا مِيرَاثَهَا مِنْ أَبِيهَا (صلى الله عليه وآله وسلم)؛ عِلَّتْ مَخْفَى بُوْدن محل دفن فاطمه سلام الله عليها آن گونه که مخالف و موافق نقل کرده اند این است که آن حضرت به امیر مؤمنان علیه السلام سفارش کرد تا او را شبانه دفن کند تا آنان که او را اذیت کرده و از ارث پدرش محروم کرده بودند بر وی نماز نخوانند.» (مدارک الاحکام، ج ۸، ص ۲۷۹)

نتیجه: با توجه به مدارک موجود و اعتراف بزرگان اهل سنت، دلیل دفن شبانه آن حضرت وصیت آن حضرت بود که نمی خواست افرادی که بر او ستم کرده اند، بر جنازه اش نماز بخوانند و با این کار خشم خود را از غاصبان خلافت جاودانه ساخت.

۱۲. جفای سلمان و حضرت زهرا سلام الله عليها

توضیح سوال: مطابق روایتی که سید بن طاووس آورده است، سلمان فارسی به فاطمه زهراء سلام الله عليها وارد شده در حالیکه ایشان حجاب کاملی نداشته و گاهی ساق پاهایشان پیدا میشود. در این دیدار حضرت زهراء سلام الله عليها به سلمان می گوید به من جفا کردی. حال آیا چنین مطلبی صحیح است؟

جواب:

۱. اصل روایت:

سید بن طاووس روایت مفصلی ذکر کرده است که آنچه ناظر به سوال است این قسمت روایت است که گفته: « .. قَالَ سَلْمَانُ الْفَارِسِيُّ فَهَرَوْتُ إِلَى مَنْزِلِ فَاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ فَإِذَا هِيَ جَالِسَةٌ وَعَلَيْهَا قِطْعَةُ عَبَاءٍ إِذَا خَمَرَتْ رَأْسَهَا أَنْجَلَى سَاقَهَا وَإِذَا غَطَّتْ سَاقَهَا أَنْكَشَفَ رَأْسَهَا ثُمَّ قَالَتْ يَا سَلْمَانُ جَفَوْتَنِي بَعْدَ وَفَاءِ أَبِي ص قُلْتُ حَبِيبَتِي...؛ سلمان می گوید: من به سوی خانه فاطمه حرکت کردم، پس از ورودم به خانه دیدم که فاطمه نشسته و یک قطعه عبا در بردارد ولی هرگاه آن را روی سرش می کشد پاهایش بیرون می ماند و هرگاه پاهایش را می پوشاند سرش نمایان می شود. فاطمه به من فرمود: به پس از پدرم به ما جفا کردی.» (سید بن طاووس، مهج الدعوات و منهج العبادات، ص ۷۶)

۲. بررسی روایت

۲,۱. این روایت، را سید ابن طاووس به جهت این که حضرت زهرا (سلام الله علیها) دعایی را برای رفع تب به سلمان فارسی تعلیم می‌دهد، «حرز حضرت فاطمه» نام گذاری کرده است.

۲,۲. برخی از راویان این روایت، اسمی از آنها در منابع رجالی نیامده و مجهول هستند. از این رو، این روایت دارای سند معتبری نیست. مثلاً: ۱- حسن بن محمد بن سعید می‌باشد که توثیق ندارد (المفید من معجم رجال الحديث، ص ۱۵۴)؛ ۲- جعفر بن محمد بن بشرویه مجهول است (علی النمارى الشاهرودى، مستدرکات علم رجال الحديث، ج ۲، ص ۱۹۱)؛ ۳- عبد الله بن سلمان الفارسی مجهول (همان، ج ۵، ص ۲۶)؛ ۴- محمد بن إدريس بن سعید الأنصارى (مجهول).

۲,۳. سخن فاطمه زهراء تنقیص سلمان نیست چه آنکه ابتدا حضرت علی فرمودند: «يَا سَلْمَانُ جَفَوْنَا بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ» کلمه «جفوتنا» به معنای دوری کردن است. یعنی مردم از ما دوری کردند تو چرا دوری میکنی. سلمان پاسخ داد: «فَقُلْتُ حَبِيبِي أَبَا الْحَسَنِ مِثْلَكُمْ لَا يُجْفَى غَيْرَ أَنْ حَزْنِي عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ص طَالَ فَهُوَ الَّذِي مَنَعَنِي مِنْ زِيَارَتِكُمْ؛ ای حبيب من مگر میشود از شما دور بود! در فراق رسول الله محزون بودم و نتوانستم به زیارت شما برسم» در ادامه می‌خوانیم که فاطمه زهراء مشتاق دیدار او بوده است. در نتیجه این حدیث منقصت مقام سلمان نیست.

۲,۴. در متن روایت چنین آمده است که: حضرت زهرا سلام الله علیها، «عباء» بر سر داشتند. با دقت در معنای «عباء» اشکال سخیف وهابیان روشن می‌شود. در کتاب‌های لغت چنین آمده است: «و هی آخر لباس تلبس عند الحركة الى مقصد؛ عباء، آخرین لباسی است که هنگام حرکت به سمت مقصد پوشیده می‌شود». (التحقیق فی کلمات القرآن الکریم، ج ۸، ص: ۱۰) پس مشخص می‌شود، حضرت زهرا سلام الله علیها حجاب کامل داشته و علاوه بر آن پارچه‌ی بلندی بر بدن گرفته بودند که با پوشاندن سر، پاهایی که باحجاب دیگر پوشیده شده بود، بیرون می‌ماند. روایاتی تصریح دارد که برخی از زنان عادی و متدین آن موقع در زیر عبایی که داشتند، شلواری می‌پوشیدند که تمام پای آنها را می‌پوشاند مانند آنچه امروزه در زیر لباس‌هایی مانند مانتو شلوار می‌پوشند، پیامبر اسلام (ص) فرمود: «خداوند رحمت کند زنانی که پای خود را با پوشیدن شلوار درست می‌پوشانند» (من لا یحضره الفقیه، ج ۳، ص ۴۶۷). پس ادعای بی‌حجابی فاطمه زهراء بی‌اساس است.

۲,۵. طبق نظر بزرگان شیعه و سنی، سلمان فارسی پیرمردی با حداقل ۲۵۰ سال سن بوده‌اند. (الاستیعاب، ج ۲، ص ۱۹۵) و بر اساس آیات نورانی قرآن کریم، رعایت حجاب برای بانوان در مقابل مردانی که به خاطر داشتن سن بالا، هیچ میلی به زنان ندارند، لزومی ندارد. قرآن کریم می‌فرماید: «...غَيْرِ أُولَى الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ...». (نور/۳۱)

نتیجه اینکه: وهابی‌ها با استناد به یک روایت ضعیف و با ارائه دادن یک ترجمه غلط، رسوایی دیگری برای خود رقم زدند.

۱۳. چرا با وجود امام علی علیه السلام، حضرت زهرا سلام الله علیها اقدام به باز نمودن درب کردند؟

توضیح سوال: گفته اند، اولاً: مطابق کدام منبع ادعا میکنید حضرت زهرا پشت درب خانه‌اش بوده است؟ ثانیاً: بر فرضی چنین مطلبی را بپذیریم یعنی شما اینقدر علی بن ابیطالب را بی غیریت میدانید که همسرش را به مصاف مردان نامحرم بفرستند و شاهد جسارت به وی باشد؟

پاسخ:

۱. علت رفتن پشت درب توسط صدیقه شهیده

۱، ۱. آن چه که از برخی از روایات استفاده می شود: حضرت فاطمه سلام الله علیها نزدیک در ورودی منزل نشسته بود و با دیدن عمر و همراهان وی، در را به روی آنان بست. مرحوم عیاشی در تفسیرش، نوشته اند: «... فلما انتهینا إلی الباب فرأتهن فاطمة صلوات الله علیها أغلقت الباب فی وجوههم وهی لا تشک أن لا یدخل علیها إلا باذنهن، فضرب عمر الباب برجله فکسره، وکان من سعف، ثم دخلوا فأخرجوا علیا (علیه السلام) ملبیا...»... چون نزدیک خانه رسیدیم، فاطمه آنان را دید و لذا در را بست و شک نداشت که بدون اجازه وارد نخواهند شد، عمر در را که از شاخه های خرما ساخته شده بود، با لگد شکست، سپس وارد خانه شدند و علی را بیرون آوردند در حالی که کمرهای خود را بسته بودند.» (عیاشی، تفسیر العیاشی، ج ۲، ص ۶۷). از برخی روایات دیگر مشخص می شود، حضرت فاطمه پشت در بود و از پشت در با آنها صحبت می کردند تا مانع ورود آنها بشوند. علامه مجلسی می نویسد: «فاطمة فوفقت من وراء الباب؛ فاطمه زهراء پشت در بودند» (مجلسی، بحار الأنوار، ج ۳۰، ص ۲۹۳)

۱، ۲. دفاع از اصول اعتقادات بر عهده هر مسلمانی است. امام باقر به همه شیعیان دستور میدهد با مخالفان وجود امام زمان با سوره قدر مناظره کنند (کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۶۱۹) امام صادق (علیه السلام) می فرماید: «خَاصِمُوهُمْ وَ یَبْنُوا لَهُمُ الْهُدَى الَّذِی اَنْتُمْ عَلَیْهِ وَ یَبْنُوا لَهُمْ ضَلَالَتَهُمْ؛ با اهل سنت به مخاصمه پردازید و هدایتی که خداوند عالم نصیب شما کرده را برای آنها بیان کنید. گمراهی هایی که دارند را برای آنها بیان کنید.» (مجلسی، بحار الانوار، ج ۱۰، ص ۴۵۲) موسی بن جعفر به محمد بن حکیم فرمودند: «کلم الناس و بین لهم الحق الذی أنت علیه و بین لهم الضلالة الّتی هم علیها.» (مفید، تصحیح اعتقادات الإمامیه، ص: ۷۱) امام صادق به گروهی از اصحابش فرمود: «بینوا للناس الهدی الذی أنتم علیه و بینوا لهم [ضلالهم الذی هم علیه] و باهلوهم فی علی بن ابی طالب ع فأمر بالکلام و دعا إلیه و حث علیه.» (همان) شیخ طوسی می نویسد: «والتقیة - عندنا - واجبة عند الخوف علی النفس وقد روی رخصه فی جواز الافصاح بالحق عندها؛ در مواردی که ما می خواهیم حقانیت اهل بیت و مذهب شیعه را بیان کنیم به ما اجازه داده اند، ولو اینکه خوف بر نفس داشته باشیم؛» (طوسی، التبیان فی تفسیر القرآن، ج ۲، ص ۴۳۵، باب حکم التقیة) وقتی وظیفه شیعیان که پرورش یافته اهل بیت علیهم السلام هستند چنین است. قطعاً فاطمه زهراء که خودش محل نزول جبرئیل و در بیت وحی زندگی میکند مشخص است. فاطمه زهراء به وظیفه اش عمل نمود. عوض اینکه عمل ایشان مورد سوال باشد. باید از کسانی که به درب خانه‌اش جسارت کردند سوال نمود چرا چنین جسارتی کردند.

۱،۳. باز کردن درب برای نامحرم در مورد زنان پیامبر صلی الله علیه و اله نیز گزارش ده است: « رسول خدا (ص) از خانه زینب دختر جحش بیرون آمد و وارد خانه ام سلمه شد؛ چون آن روز نوبت آمدن آن حضرت به خانه وی بود، مدتی نگذشته بود که علی آهسته دق الباب کرد، رسول خدا (ص) بیدار شد، ام سلمه پاسخ نداد، پیامبر فرمود: بلند شو و در را باز کن » (ابن عساکر، تاریخ مدینه دمشق، ج ۴۲، ص ۴۷۰)

۲. عدم دفاع علی علیه السلام

۱،۲. امیرمؤمنان علیه السلام در مرحله اول و زمانی که آن ها قصد تعرض به همسرش را داشتند، از خود واکنش نشان داد و با عمر برخورد کرد، او را بر زمین زد، با مشت به صورت و گردن او کوبید؛ اما از آن جایی که مأمور به صبر بود از ادامه مخاصمه منصرف و طبق فرمان رسول خدا صلی الله علیه و آله صبر پیشه کرد. در حقیقت با این کار می خواست به آن ها بفهماند که اگر مأمور به شکیبایی نبودم و فرمان خدا غیر از این بود، کسی جرأت نمی کرد که این فکر را حتی از مخیله اش بگذراند؛ اما آن حضرت مثل همیشه تابع فرمان های الهی بوده است. سلیم بن قیس هلالی که از یاران مخلص امیرمؤمنان علیه السلام است، در این باره می نویسد: «...فَوَثَّبَ عَلَيَّ (علیه السلام) فَأَخَذَ بِتَلَابِيهِ ثُمَّ تَرَّهَ فَصَرَعَهُ وَوَجَّأَ أَنْفَهُ وَرَقَبَتَهُ وَهَمَّ بِقَتْلِهِ...؛ علی علیه السلام ناگهان از جا برخاست و گریبان عمر را گرفت و او را به شدت کشید و بر زمین زد و بر بینی و گردنش کوبید و خواست او را بکشد؛... » (الهلالی، سلیم بن قیس (متوفای ۸۰هـ)، کتاب سلیم بن قیس الهلالی، ص ۵۶۸)

۲،۲. علی به وظیفه اش عمل نمود. امام کاظم علیه السلام در حدیث مفصلی به عهدهی که حضرت علی با رسول الله در صبر بر مصائب داده اشاره فرمودند. در قسمتی از این حدیث می خوانیم که علی علیه السلام پس از شنیدن اینکه حرمش هتک حرمت میشود با صورت به زمین خورد سپس فرمود: « نَعَمْ قَبِلْتُ وَ رَضِيتُ وَإِنْ اُنْتَهَكْتَ الْحُرْمَةَ » (کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۲۸۲) احمد بن حنبل از پیشوایان عامی در این خصوص چنین نقل می کند: «... إِنْهُ سَيَكُونُ بَعْدِي اخْتِلَافٌ أَوْ أَمْرٌ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ السَّلَامَ فَأَفْعَلْ؛ علی بن ابیطالب علیه السلام فرمودند: رسول خدا صلی الله علیه و آله به من فرمودند: به زودی بعد از من اختلاف و درگیری و اتفاقات بدی خواهد افتاد؛ در این زمان؛ اگر توانستی که صلح کنی؛ پس همین کار را بکن {وظیفه تو این است که اختلاف و جنگ نکنی} » (احمد بن حنبل، المسند، ج ۲، ص ۱۰۶، مسند علی بن ابی طالب) هیثمی در خصوص سند این روایت گوید: «رواه عبدالله و رجاله ثقات» (مجمع الزوائد ج ۷ ص ۲۳۴) همان طور که می بینید در روایت از «سین» استفاده شده یعنی به زودی. رسول خدا صلی الله علیه و اله وظیفه امیرمؤمنان ع را مشخص کرده و باید در موقعی که حقش را گرفتند، صبر کند و اختلاف و جنگ نکند. و امیرالمومنین علیه السلام هم دقیقاً همین کار را کرد.

۲،۳. پیامبر که شجاعتش فوق شجاعت حضرت علی (ع) بود در مواردی در برابر ظلم هایی که می دید صبر می کرد پیامبر (ص) در برابر چشمش سمیه را با وضع فجیعی کشتند و از او هم دفاع نکرد آیا شجاعت پیامبر زیر سوال رفت؟! آیا می شود گفت حضرت شجاعت نداشت؟! آیا شجاعت ایشان از حضرت علی (ع) کمتر بود؟! چرا پیامبر صلی الله علیه و اله هنگام هجرت به مدینه بخاطر اینکه گرفتار مشرکین نشود، حضرت علی علیه السلام

را بجای خود در بسترش خواباند آیا شجاعت حضرت علی علیه السلام از شجاعت پیامبر (ص) بیشتر بود؟ آیا پیامبر (ص) از مشرکین می ترسید؟ پس شما هر جوابی را از پیامبر صلی الله علیه و اله بدهید ما نیز همان جواب را درباره حضرت علی علیه السلام می دهیم .

۲، ۴. اهل سنت اصرار دارند که امّ کلثوم دختر امیر مؤمنان علیه السلام همسر عمر بوده است؛ اما می بینیم که هنگامی که مغیره بن شعبه اهانت زشتی به امّ کلثوم کرده و او را با امّ جمیل، زنا کار مشهور عرب تشبیه و قیاس می کند، عمر هیچ عکس العملی از خود نشان نمی دهد. ابن خلکان در وفیات الأعیان می نویسد: «ثم إن أم جميل وافقت عمر بن الخطاب رضي الله عنه بالموسم والمغيرة هناك فقال له عمر أتعرف هذه المرأة يا مغيرة قال نعم هذه أم كلثوم بنت علي فقال له عمر أتتجاهل علي والله ما أظن أبا بكره كذب عليك وما رأيتك إلا خفت أن أرمي بحجارة من السماء؛ ام جميل (کسی که سه نفر شهادت دادند مغیره با او زنا کرده است، و به خاطر امتناع شاهد چهارم از شهادت، از حد رهایی یافت) در حج، با عمر همراه شده و مغیره نیز در آن زمان در مکه بود. عمر به مغیره گفت: آیا این زن را می شناسی؟ مغیره در پاسخ گفت: آری این امّ کلثوم دختر علی است! عمر گفت: آیا خودت را به بی خبری می زنی؟ قسم به خدا من گمان می کنم که ابوبکر در باره تو دروغ نگفته است؛ و هر زمان که تو را می بینم می ترسم که از آسمان سنگی بر سر من فرود آید!» (ابن خلکان، وفیات الأعیان و انباء أبناء الزمان، ج ۶، ص ۳۶۶)، همچنین: هنگامی که یاران رسول خدا صلی الله علیه و آله به خانه عثمان ریختند و همسر او را زده و انگشتش را قطع کردند، او از همسرش دفاع نکرد. طبری، در تاریخش می نویسد: «وجاء سودان بن حمران ليضربه فانكبت عليه نائلة ابنة الفرافصة واتقت السيف بيدها فتعمدها ونفح أصابعها فأطن أصابع يدها وولت فغمز أوراكها وقال أنها لكبيرة العجيزة وضرب عثمان فقتله؛ سودان بن حمران آمد تا او را کتک بزند، نائلة دختر فرافصه (زن عثمان) خود را بر روی او انداخت، سودان شمشیر را گرفت و انگشت او را قطع کرد و سپس دست به پشت او زد و گفت: عجب پشت بزرگی دارد، سپس عثمان را زد و کشت.» (طبری، تاریخ الطبری، ج ۲، ص ۶۷۶). آیا سائل و شبهه افکن عثمان را هم بی غیرت میدانند؟ اهل تسنن از این مطلب هر پاسخی دادند، ما نیز همان پاسخ را به آن ها خواهیم داد.

نتیجه:

الف) بنابر وظیفه و رسالت دینی فاطمه زهراء از علی علیه السلام دفاع نمود.

ب) با دقت در آنچه ذکر گردید، مشخص می شود که یک مصلحتی بوده است که پیامبر و معصومین بهتر می دانستند در این مورد چه جوری برخورد کنند.

۱۴. اگر درب خانه ی حضرت زهرا سلام الله علیها را آتش زدند باید مسجد هم آتش می گرفت.

توضیح سوال: شما شیعیان باور دارید، به حکم حدیث رسول الله تنها دربی که در مسجد رسول الله باز می شد. درب خانه علی است. حال اگر بنا بر ادعای شما درب را آتش زده باشند حتماً باید مسجد رسول الله نیز آتش می گرفت. در حالیکه هیچ گزارشی از آتش گرفتن مسجد رسول الله در عهد خلافت شیخین نرسیده است.

پاسخ:

۱. خانه دو درب داشته است.

گفته شد که خانه بسیاری از صحابه، یک در خروجی به مسجد داشت که مستقیماً از آن وارد مسجد می شدند. پس از گذشت مدتی، خداوند به پیامبرش وحی فرستاد که مسجدت را پاکیزه گردان و توصیه کن که کسی آن جا نخواست و دستور بده تا درهایی که به مسجد باز می شوند، مسدود گردند... و هیچ شخص جُنْبی نباید در آن رفت و آمد کند. (الکافی، ج ۵، ص ۳۴۰) وقتی پیامبر (ص) دستور داد تا درهای متصل به مسجد بسته شوند، خانه علی (ع) را استثنا کرد، که به دنبال آن، برخی لب به اعتراض گشودند، اما با این پاسخ پیامبر (ص) مواجه شدند: «... بهتر است بدانید که من با نظر شخصی خودم هیچ دری را بسته و هیچ دری را باز نگذاشته‌ام، بلکه تنها دستوری به من داده شد که از آن اطاعت کردم!». (احمد بن حنبل، فضائل الصحابه، ج ۲، ص ۵۸۱) در روایتی از امام صادق علیه السلام درباره بسته شدن درهای متصل به مسجد، چنین آمده است: «... دستور بده تا همه درهایی که به مسجد باز می شود بسته شود، مگر خانه علی (ع) و مسکن فاطمه (س)». (کلینی، محمد بن یعقوب، الکافی، ج ۵، ص ۳۴۰)

در دیگری که در نقل ها از آن سخن به میان آمده و معروف به «در خانه فاطمه (س)» است، به مسجد النبی (ص) باز نمی شد، بلکه به سمت کوچه قرار داشت. ابوهریره گزارش می کند: «هنگام ظهر بود که با پیامبر (ص) به بازار قینقاع رفتیم ... پیامبر در فناء خانه فاطمه نشست...» (بخاری، محمد بن اسماعیل، صحیح البخاری، ج ۳، ص ۶۶)، منظور از «فناء خانه»، مکان نسبتاً وسیعی است که در مقابل خانه قرار دارد. (ابومحمد، محمود بن احمد، عمده القاری، ج ۱۱، ص ۲۳۹) با توجه به این که در نقل دیگری از همین ماجرا گزارش شده است حضرتشان «بر در خانه فاطمه ایستاد» (زاز، احمد بن عمرو، البحر الزخار (مسند بزاز)، ج ۱۵، ص ۱۰۶)، می توان نتیجه گرفت که این «در» و این «فضای بزرگ پیرامون آن»، درون مسجد قرار نداشت و گرنه ابوهریره باید این گونه گزارش می کرد که پیامبر (ص) به درون مسجد رفته و در داخل مسجد و مقابل درب خانه فاطمه (س) ایستاد! حلبی در کتاب سیره به این مطلب اشاره کرده است: «وجعل لیبت علی کرم الله وجهه باب من الخارج» (السیره الحلبیه، ج ۳، ص ۴۶۱)

۲. حضرت علی دو خانه داشتند.

پس از ازدواج امام علی (ع) با حضرت زهرا (س)، پیامبر (ص) از دامادشان خواستند تا برای خود و همسرش خانه ای تهیه کند. خانه ای که علی (ع) تهیه کرده بود، مقداری با خانه پیامبر (ص) فاصله داشت. پیامبر (ص) دوست داشت که خانه دخترش به او نزدیک تر باشد. زهرا (س) خانه حارثه بن نعمان را پیشنهاد کرد. حارثه که از این

پیشنهاد آگاه شد، به پیامبر(ص) عرض کرد: من و اموال من در اختیار خدا و پیامبرش هستیم! سپس خانه‌اش را در اختیار علی(ع) و فاطمه(س) قرار داد. (ابن سعد، طبقات الکبری، ج ۸، ص ۱۸-۱۹).

نتیجه:

اتفاقات رخ داده یا در خانه دوم بوده و یا اینکه از درب خارج مسجد بوده است.

۱۵. انکار شهادت حضرت زهرا توسط علمای بزرگ شیعه

توضیح سوال: شیخ طوسی از دانشوران شیعی ادعا دارد تمام شیعه شهادت حضرت زهراء را باور دارند. درحالیکه شیخ مفید پذیرش شهادت را برای برخی شیعه میدانند. و خوئی دیگر عالم شیعی است که شهادت زهراء سلام الله علیها را منکر است. فردی دیگر نیز در دوران معاصر رسماً می‌گویند: وفات زهراء. حال انتساب این سخن به این عالمان درست است یا نه؟

پاسخ:

۱. وقتی معصومان ما شهادت حضرت زهراء را باور دارند برای شیعه فصل الخطاب است. هرکسی با هرمیزان علمیت که باشد سخنش چون مخالف با مائورات اهل بیت است، قابل قبول نیست.

۲. برای روشن شدن مطلب باید عین سخنان ان عالمان را آورد و بررسی نمود چنین برداشتی از سخنان آنان درست است یا خیر. در ادامه عین عبارات این اعلام را آورده و به قضاوت می‌نشینیم.

۲،۱. سخن شیخ مفید:

مفید در کتابش الارشاد می‌گوید: «در شیعه هستند کسانی که می‌گویند فاطمه زهرا پس از رحلت پدر بزرگوارش فرزند پسری داشت که او را در هنگام حاملگی، رسول خدا ص محسن نامیده بود و سقط شد. بنا بر این فرزندان امیر المؤمنین علی ع بیست و هشت نفراند سلام الله علیهم اجمعین.» (مفید، الارشاد، ج ۱، ص ۳۵۵)

برای اینکه مراد شیخ مفید مشخص شود باید واژه شیعه را معنا کرد، سپس با استفاده از کتابهای دیگر مفید و سخنان شاگردانش به تحقیق درباره نظر مفید درباره شهادت زهراء بتول و سقط محسنش پرداخت.

مفید در کتاب مهمش «اوائل المقالات» ابتدا شیعه را تعریف کرده و نتیجه می‌گیرد: «و إذا ثبت ما بيناه بالسمه بالتشيع كما وصفناه وجبت للإمامية و الزيدية الجارودية من بين سائر فرق الأمة لا تنظامهم بمعناها» (مفید، اوائل المقالات، ص ۳۷) پس مشخص می‌شود که کلمه شیعه علاوه بر امامیه شامل زیدی‌ها نیز می‌شود. در نتیجه وقتی شیخ مفید می‌گوید برخی از شیعیان چنین باوری دارند مشخص می‌شود که منظورش امامیه است نه اصناف دیگر شیعه چون زیدی و اسماعیلی.

شیخ مفید در امالی خودش داستان حمله به خانه زهراء بتول را آورده است (الأمالی، صص ۴۹ و ۵۰، المجلس السادس حدیث ۹) و در کتاب دیگرش نوشته است: «فرَقَسَهَا بِرَجُلِهِ وَ كَانَتْ حَامِلَةً بِابْنِ اسْمِهِ الْمُحَسِّنُ فَأَسْقَطَتْ الْمُحَسِّنَ مِنْ بَطْنِهَا» (مفید، الاختصاص، ص ۱۸۵). علاوه بر این اگر شیخ مفید منکر احراق بیت بود چرا شاگردانش

چیزی گزارش نکرده و مثل تمام شیعیان جریان شهادت را ذکر کرده‌اند. کراجکی از شاگردان مهم مفید است که در کتابش بارها از استادش نکات علمی نابی را یادآور می‌شود. وی این حدیث را از رسول الله صلی الله علیه و اله نقل می‌کند: «مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَنْ يَظْلِمُ بَعْدِي فَاطِمَةُ ابْنَتِي وَ يَغْصِبُهَا حَقُّهَا وَ يَقْتُلُهَا» (کراجکی، کنزالفوائد، ج ۱، ص ۱۵۰). این سید مرتضی است که در کتابش ابتدا سخنان بزرگان سنی درباره حمله به بیت وحی را ذکر کرده (سید مرتضی، الشافی، ج ۳، ص ۲۴۰) و بعد می‌نویسد: «روایاتی که مستفیضه است بل متواتر که فاطمه زهراء برای آنکه آن دو نفر بر جنازه‌اش حاضر نشوند وصیت کرد شبانه دفن شود» (همان، ج ۴، ص ۱۱۵) سپس می‌گوید: «چه عذری است برای کسیکه خانه زهراء و علی را آتش زد» (همان، ص ۱۱۹) شیخ طوسی شاگرد دیگر مفید است که می‌گوید: در سقط محسن هیچ اختلافی بین شیعه نیست (طوسی، تلخیص الشافی، ج ۳، ص ۱۵۶).

اگر کسی آنچه امد را نپذیرد باز می‌توان سخن شیخ را حمل بر تقیه نمود. چه آنکه محل زندگی‌اش بغداد بود و در روزگار او شیعه در راحتی نبود. ابن جوزی در اتفاقات سال ۳۹۸ قمری اشاره می‌کند شیخ مفید فقیه شیعه بود در آن عصر. در محله کرخ درگیری شدیدی بین شیعه و سنیان شد. می‌خواستند به مفید تعرض کنند. سپس به دستور امیر لشکر در شب ۲۳ ماه رمضان از بغداد اخراج شد «فراسل أبا عبد الله ابن المعلم فقيه الشيعة بأن يخرج عن البلد ولا يساكنه، ووكل به فخرج في ليلة الأحد لسبع بقين من رمضان». (ابن جوزی، المنتظم، ج ۷، ص ۲۳۷) سبط بن جوزی نیز گزارش می‌دهد در ماه ربیع الاول مفید از بغداد به خاطر درگیریهای شیعیان و مخالفین اخراج شد (مرآة الزمان، ج ۱۸، ص ۲۶۷). مخالفین آنقدر بغض مفید را داشتند که حتی از مرگش خوشحال شدند. خطیب بغدادی می‌نویسد: «كان أحد الأئمة الضلال هلك به خلق من الناس إلى أن أراح الله المسلمين منه» (بتاریخ بغداد، ج ۴، ص ۳۷۴) ابن کثیر از فردی با نام ابن النقیب بزرگ مخالفین نقل می‌کند که او وقتی خبر وفات مفید را شنید سجده شکر به جا آورد و سپس گفت: «ما أبالي أي وقت مت بعد أن شاهدت موت ابن المعلم» (ابن کثیر، البدایة والنهاية، ج ۱۲، ص ۲۲).

۲،۲. سخن آیت الله خوئی

شبه افکن گفته بود ایشان منکر شهادت دختر رسول الله است لیکن وقتی به همان کتابی که وی آدرس داده مراجعه می‌کنیم چنین می‌خوانیم: «سؤال ۹۸۰: آیا روایات و سخنانی که گویندگان در منابر و بعضی از نویسندگان در کتاب هایشان نوشته و گفته‌اند که عمر پهلوی فاطمه (سلام الله علیها) را شکسته، به نظر شما درست است؟» مرحوم آیت الله خوئی در پاسخ فرموده است: «این روایات مشهور و معروف است» (صراط النجاه، ج ۳، ص ۳۱۴). پناه بر خدا از شر دروغگویان.

۲،۳. محمد جواد حجتی کرمانی می‌نویسد: «در مورد وفات حضرت زهراء در منابع متقدم و متاخر... وازه وفات به کار رفته است» (حجتی کرمانی، ولای علی پایه وحدت اسلامی، به نقل از: علی لباف، دانشنامه شهادت حضرت

زهراء، ص ۱۲) همو کتاب مرحوم سید جعفر مرتضی عاملی که درباره اثبات شهادت زهراء شهیده نوشته است را «ناکام» در اثبات مدعی ارزیابی میکند (همان)

اولاً: وفات کلمه ای است عام که هم شامل مرگ طبیعی و هم شامل شهادت می شود؛ زیرا در بسیاری از موارد حتی در کتاب های معتبر، نسبت به شهادت امام حسین، امیر مؤمنان، جعفر طیار علیهم السلام و همچنین در باره خلیفه دوم و سوم نیز کلمه وفات به کار رفته است. طبرسی در الإحتجاج می نویسد: «

محمد بن الحنفیة بعد وفاة أخیه الحسین صلوات الله علیه» (الطبرسی الإحتجاج، ج ۲، ص ۱۳۶) روایات اهل سنت نیز در باره امیر مؤمنان علیه السلام از کلمه «وفات» استفاده شده است: «عن عمرو بن حبشی قال خطبنا الحسن بن علی بعد وفاة علی فقال لقد فارقکم رجل بالأمس لم یسبقه الأولون بعلم....» (ابن أبی شیبة الکوفی، المصنف فی الأحادیث والآثار، ج ۶ ص ۳۷۱ و ج ۷، ص ۴) اهل سنت اتفاق دارند که خلیفه دوم توسط ابولؤلؤ به شهادت! رسیده است؛ اما می بینیم که خود آن ها در کتاب هایشان همواره از کلمه «وفات» در باره عمر استفاده کرده اند. بلاذری در انساب الأشراف می نویسد: «وخطب فاطمة بنت عمر الخطاب رضی الله تعالی عنه، بعد وفاة عمر، وأصدقها مائة ألف....» (البلاذری، أنساب الأشراف، ج ۲، ص ۲۵۷).

ای کاش عالیشان کمی مطالعه می فرمود، سپس شهادت بتول عذرا را انکار می کرد.

۱۶. بنابر فقه شیعه، حضرت زهرا سلام الله علیها نمی تواند وارث پدر باشند.

توضیح سوال: شیعیان در مذهبشان معتقدند که زن از زمین و عقار ارث نمی برد، پس چگونه معتقدند که فدک ارث حضرت زهرا (علیها السلام) است؟

پاسخ:

اگر به رساله های عملیه توجه شود آنچه به مذهب شیعه در این سوال نسبت داده شده برداشت صحیحی نمی باشد. زیرا شیعه می گوید زن در زمین و عقار ارث نمی برد، و فرق است ما بین زن و فرزند دختر، آنچه در سوال طرح شده در رابطه با زن و شوهر است نه دختر نسبت به پدر و مادر، اجماع فقها شیعه بر این است که اولاد دختر و یا پسر از پدر ارث می برند. برای اثبات این مدعی خوب است رساله های عملیه فارسی و یا عربی (مثل الجامع الشرایع) شیعه ملاحظه شود. و متن هر دو مسئله در رساله ها چنین آمده است:

مسأله ۲۷۳۱ از رساله امام خمینی (رحمه الله)

اگر وارث میت فقط یکنفر از دسته اول باشد مثلاً پدر یا مادر یا یک پسر یا یک دختر باشد، همه مال میت به او می رسد....

و اگر یک پسر و یک دختر باشد مال را سه قسمت می کنند دو قس‌ت را پسر و یک قسمت را دختر می برد و اگر چند پسر و چند دختر باشند مال را طوری قسمت می کنند که هر پسر دو برابر دختر ببرد.

مسأله ۲۷۷۱. اگر مردی بمیرد و اولاد نداشته باشد چهار یک مال او را زن و بقیه را ورثه دیگر می برند و اگر از آن زن یا از زن دیگر اولاد داشته باشد هشت یک مال را زن می برد و بقیه را ورثه دیگر می برند و زن از همه اموال منقول ارث می برد ولی از زمین و قیمت آن ارث نمی برد. این دو مسأله در میان فقهاء اجماعی است و جای اختلاف نیست

۱۷. آزرده شدن زهرای مرضیه از امیرالمومنین علیه السلام در منابع شیعی.

توضیح سوال: در کتابهای مهم شیعه علل الشرایع و امالی شیخ صدوق، و کتاب حدیثی سنیان، صحیح بخاری، آمده است که: رسول الله فرمود: هرکسی فاطمه را اذیت کند مرا اذیت کرده است. وقتی ابتدای این روایت را می خوانیم مشخص میشود، علی علیه السلام به خواستگاری دختر ابوجهل رفته بود وقتی فاطمه زهراء شنید ناراحت شد، به پیامبر شکایت کرد و رسول الله ان حدیث را فرمودند. در نتیجه مصداق این حدیث شامل علی بن ابی طالب نیز می شود.

پاسخ:

۱. روایت علل الشرایع:

شیخ صدوق روایت طولانی را آورده است که در آن داستان خواستگاری حضرت علی از دختر ابوجهل آمده است رسول الله وقتی چنین شنید فرمود: «... پیامبر صلی الله علیه و آله فاطمه را دید که خواب به چشمش نمی رود و آرام و قرار ندارد، به او گفت: دخترم برخیز و او برخاست ... تا اینکه نزد علی علیه السلام رسیدند، پیامبر پای خود را روی پای علی گذاشت و او را بیدار کرده و گفت: برخیز ای ابو تراب که دل آرامی را بی قرار ساخته ای. ... پیامبر صلی الله علیه و آله گفت: ای علی! آیا نمی دانی که فاطمه پاره تن من است و من از او هستم؟ هر کس او را اذیت کند مرا اذیت کرده و هر کس مرا اذیت کند خدا را اذیت کرده» (صدوق، علل الشرایع، ج ۱، ص ۱۸۵). در تحلیل این روایت چند نکته قابل دقت است.

۱،۱. در سلسله راویان آن ابن ابی مقدم است که مرحوم علامه حلی (ره) می فرماید: ضعیف جدا. هم چنین آقای زیاد بن عبد الله، مجهول است.

۱،۲. ابتدای روایت چنین آمده است: «یک انسان پست و شقی از اشقیاء خدمت حضرت زهرا (سلام الله علیها) آمد و گفت...» وقتی آقایان این مطلب را نمی آورند، قلب انسان به درد می آید. نمی دانیم که این کار، نفاق است یا مرض! امام علی به رسول الله پاسخ می دهد: «وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ نَبِيًّا مَا كَانَ مِنِّي مِمَّا بَلَغَهَا شَيْءٌ وَلَا حَدَّثْتُ بِهَا نَفْسِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَدَقْتَ وَصَدَقْتَ فَفَرَحَتْ فَاطِمَةُ ع بِذَلِكَ؛ سوگند به کسی که تو را به حق به پیامبری برگزید آنچه به او رسیده، هرگز از من واقع نشده است و حتی فکر آن را هم به خود راه نداده ام. پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: راست گفתי، راست گفتی. پس فاطمه علیها السلام خوشحال شد و تبسمی کرد، به طوری که دندانهایش دیده شد»

۱،۳. شقی از اشقیا خبر می دهد که حضرت امیر (علیه السلام) به خواستگاری دختر ابوجهل رفته. رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و حضرت زهرا (سلام الله علیها) خودشان می دانند که قضیه چیست؛ اما برای این که به مردم ثابت کنند که این قضیه دروغ است و برای دیگران روشن شود که بعد ها انسان های مریض این ماجرا را ملاکی علیه حضرت صدیقه طاهره (سلام الله علیها) یا امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب (علیه السلام) قرار ندهند! شاهد این پاسخ این فراز از روایت است. عمر و ابابکر شاهد این ماجرا بودند پس از حضرت علی پاسخ رسول الله را داد اندو گفتند «فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ إِنَّهُ لَعَجَبٌ لِحِجْنِهِ مَا دَعَا إِلَى مَا دَعَانَا هَذِهِ السَّاعَةُ؛ پس یکی از آن دو نفر به رفیقش گفت: جای تعجب است، ما را در این وقت برای چه خواسته بود؟»

۱،۴. در قسمت دیگری از این حدیث می خوانیم که وقتی آن دو نفر به اصرار زیاد به عیادت زهراء علیها السلام آمدند به آنها فرمودند: «وقتی چشم آنها به فاطمه افتاد، به او سلام کردند و او جواب سلام نداد و صورت خود را برگردانید... فاطمه گفت: من هرگز با شما حتی یک کلمه سخن نمی گویم تا وقتی که با پدرم ملاقات کنم و از شما و کارهایی که در باره من کردید به او شکایت کنم... سپس گفت: خدایا من تو را گواه می گیرم و ای کسانی که در اینجا حضور دارید شما هم گواه باشید که این دو نفر مرا در زندگی و در حال مرگ اذیت کردند»

۲. روایت امالی

شیخ صدوق در کتاب دیگرش چنین نوشته است: «... أَنَّهُ عَ ارَادَ أَنْ يَتَزَوَّجَ ابْنَةُ أَبِي جَهْلٍ عَلَى فَاطِمَةَ؛ علی تصمیم داشت با دختر ابوجهل ازدواج کند» (شیخ صدوق، الامالی، ص ۱۰۴)

وقتی روایت را کامل می خوانیم متوجه می شویم این عبارت باور دشمنان اهل بیت است و تهمتی است به مولای متقیان. امام صادق به صالح بن علقمه می فرماید دشمنان انبیای به آنها تهمتهای زیادی زدند. همچنین به علی بن ابی طالب تهمت زدند که یکی از آن تهمتها خواستگاری ایشان از دختر ابوجهل بود «... أَلَمْ يَنْسُبُوا سَيِّدَ الْأَوْصِيَاءِ عَ إِلَى أَنَّهُ كَانَ يَطْلُبُ الدُّنْيَا وَالْمُلُوكَ ... أَلَمْ يَنْسُبُوهُ إِلَى أَنَّهُ عَ ارَادَ أَنْ يَتَزَوَّجَ ابْنَةُ أَبِي جَهْلٍ عَلَى فَاطِمَةَ عَ وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ شَكَاهُ عَلَى الْمُنْبَرِ...» (همان).

۳. روایت صحیح بخاری

حدیث پیامبر که فرمودند: «وَأَنَّ فَاطِمَةَ بَضَعَتْ مَنًى» سه مرتبه در صحیح بخاری آمده است. وراوی هر سه حدیث «الْمِسُورِ بْنِ مَخْرَمَةَ» است. ابن حجر عسقلانی در شرح حالش می گوید: «ولد المسور بعد الهجرة بستين؛ مسور دو سال بعد از هجرت به دنیا آمد» (ابن حجر عسقلانی، الاصابه، ج ۶، ص ۹۴). یعنی پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله) که از دنیا رفتند، ایشان هشت ساله بوده. جالب این است که آقای ابو علم از علمای مصر، کتابی به نام فاطمه الزهرا (سلام الله علیها) دارد که در صفحه ۱۷۰ این کتاب می گوید: «قضیه خواستگاری که مطرح شده، مربوط به سال دوم هجرت است.» ۰ (ابو علم، فاطمه الزهرا (ع)، ص ۱۷۰) اگر این راوی (مسور بن مخرمه) در آخر سال دوم به دنیا آمده باشد، خواستگاری قبل از ولادتش بوده. اگر اول سال دوم هجری به دنیا آمده باشد، در حال شیرخوردن بوده که این خواستگاری انجام شده است.

دختر ابوجهل، که می گویند امیرالمؤمنین به خواستگاری او رفته، به نام «جویریة»؛ تا سال فتح مکه، کافر بوده است. اصلاً تا آخر عمرش، مدینه را ندیده است. سال هشتم هجری هم که مسلمان شد، با آغوش باز اسلام را پذیرفت و اسلام در قلب و جان او رسوخ نکرده بود، شاهد ما این کلام است: «وَلَمَّا جَاءَ وَقْتُ الظُّهْرِ أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِلَالٍ أَنْ يُؤْذَنَ عَلَى ظَهْرِ الْكَعْبَةِ وَقُرَيْشٍ فَوْقَ الْجِبَالِ، فَمِنْهُمْ مَنْ يَطْلُبُ الْأَمَانَ، وَ مِنْهُمْ مَنْ قَدْ آمَنَ، فَلَمَّا أُذِنَ وَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، قَالَتْ جُوَيْرِيَةُ بِنْتُ أَبِي جَهْلٍ: لَقَدْ أَكْرَمَ اللَّهُ أَبِي حِينَ لَمْ يَشْهَدْ نَهْيَ بِلَالٍ فَوْقَ الْكَعْبَةِ؛ هَنَّاكَمَ ظَهَرَ (روز فتح مکه) رسول خدا دستور داد تا بلال بر بام کعبه اذان بگوید، قریش بالای کوه ها رفته بودند، بعضی از آنان در خواست امان کرده و بعضی هم ایمان آورده بودند، هنگامی که بلال گفت: «اشهد ان محمدا رسول الله» جویریة دختر ابوجهل گفت: خدا به پدرم لطف کرد، که صدای بلال را از بالای کعبه نشنید.» (بلاذری، أنساب الأشراف ج ۱، ص ۱۵۷؛ ابن جوزی، الوفا بأحوال المصطفی، ج ۱، ص ۳۳۲) در این روایت، «جویریة» تعبیر زشت «نهیق» را به کار برده است؛ عرب به صدای عرعر الآغ می گوید: «نهیق»! «جویریة» پس از آن که اسلام آورد، با شخصی به نام، «عتاب بن أسید»، ازدواج نمود. در نتیجه، پس از اسلام آوردنش نیز نمی تواند این خواستگاری صورت پذیرفته باشد. (ابن سعد، الطبقات الکبری، ج ۸، ص ۲۶۲). در صحیح مسلم، نقل می کند که در زمان رسول خدا (صلی الله علیه و آله) مسور که شلوار که به تن نداشته، لونگی بسته بود که آن هم در مقابل پیامبر (صلی الله علیه و آله) کنار رفته و هر آن چه که نباید دیده شود، نمایان می گردد. رسول خدا (صلی الله علیه و آله) می فرماید: «ارجع الی ثوبک فخذہ ولا تمش عوراتک؛ مسور برو شلوارت را بپوش و لخت و عریان راه نرو» (صحیح مسلم، ج ۱، ص ۱۶۴، ح ۶۶۰) این شخص با این وضعیت خود، قضیه خواستگاری دختری که ابی جهل را مطرح می کند و آقایان هم گویا فتح الفتوح کرده باشند، آن را بیان می کنند.

از طرف دیگر، در همین جا رسول خدا (صلی الله علیه و آله) می فرماید: «لا تجتمع بنت رسول الله (ص) و بنت عدو الله عند رجل واحد ابدأ؛ اگر علی بن ابیطالب (علیه السلام) می خواهد دختر ابوجهل را بگیرد، دختر دشمن خدا و دختر رسول خدا (صلی الله علیه و آله) یک جا جمع نمی شود.» (صحیح بخاری، ج ۶، ص ۱۲۶) اگر این حکم است، برادران ما پاسخ دهند، عثمان چطور بین دختر رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و دختر دشمن ایشان جمع کرد. چون عثمان در همان زمان که دختر رسول خدا (صلی الله علیه و آله) را داشت، دختر ولید بن عبد شمس را هم که کافر بود و در فتح مکه مسلمان شد را هم داشت. در این جا یا عثمان به این حکم عمل نکرده یا این که زنان عثمان دختران رسول خدا (صلی الله علیه و آله) نیستند؟

۱۸. چرا حضرت علی علیه السلام از قاتلان حضرت زهرا سلام الله علیها انتقام نگرفتند؟

توضیح سوال: اگر می گویند علی بن ابی طالب قبل از خلافتش قدرت نداشت، چرا پس از خلافتش از قاتلان همسرش انتقام نگرفت؟ همین عمل مولی علی علیه السلام نشان از دروغ بودن شهادت زهراء سلام الله علیها دارد

پاسخ:

۱. امام علی علیه السلام، معصوم بوده و هر فعل و تصمیم ایشان عین صواب و درستی است و باید در برابر هر گونه تصمیم از طرف امام معصوم تسلیم بود.

۲. حضرت علی علیه السلام، یار و همراهی برای قیام یا انتقام نداشتند. روزی اشعث بن قیس گفت: یا علی! چرا شمشیر نکشیدی؟ علی (علیه السلام) به او فرمود: همه اهل بدر و پیش کسوتان مهاجر و انصار را به کمک خواستم ولی از آن همه مسلمان فقط چهار نفر پاسخ مثبت دادند: سلمان، ابوذر، مقداد و زبیر و از اهل بیت خودم هم کسی نداشتم که با آن بتوانم حقم را بگیرم چون حمزه در احد به شهادت رسید و برادرم جعفر هم در موه شهید شد و کسی برایم نماند مگر دو نفر ذلیل، خوار، عاجز و ناتوان، عباس و عقیل. به خاطر نبودن یار و یاور حقم را گرفتند.» (مجلسی، بحار الانوار، ج ۲۹ ص ۴۶۵ ح ۵۵) پس حضرت یآوری برای انتقام نداشت.

۳. حضرت علی برای بقای دین مامور به صبر بود. امام علی (علیه السلام) در پاسخ به حضرت فاطمه (سلام الله علیها) فرمود: «اگر می خواهی نام پدرت [رسول الله (صلی الله علیه و اله)] همچنان باقی بماند، باید صبر کنیم». براساس روایتی دیگر، امام علی (علیه السلام) فرمود: «به خدا قسم، اگر خطر نابودی دین و بازگشت کفر و پراکندگی مسلمانان در میان نبود، این گونه صبر نمی کردم». (مجلسی، بحار الانوار، ج ۳۲ ص ۶۱).

۴. مصلحت سنجی که حضرت علی داشتند و سعی میکرد اوضاع جامعه اسلامی آرامش خود را داشته باشد اتفاقات مهم سیاسی و ضد دینی در آن برهه به وجود آمده بود لذا حضرت مصلحت دید دست به قیام نزنند این تحولات عبارت بود از خطر مرتدین، ظهور پیامبران دروغین، خطر حمله رومیان و... لذا حضرت علی علیه السلام مصلحت را در سکوت داشت و دست به قیام نزد. در نهج البلاغه نیز می خوانیم که آن حضرت فرمود: «من ردای خلافت را رها ساختم و دامن خود را از آن دریچیدم و کنار رفتم، در حالی که در این اندیشه فرو رفته بودم که آیا با دست تنها و بدون یاور به پا خیزم و حق خود و مردم را بگیرم و یا در این محیط پر خفقان و ظلمتی که پدید آورده اند، صبر کنم؟ محیطی که پیران را فرسوده، جوانان را پیرو مردان با ایمان را تا واپسین دم زندگی به رنج و می دارد. عاقبت دیدم بردباری و صبر، به عقل و خرد، نزدیک تر است، لذا شکیبایی ورزیدم، ولی به کسی می ماندم که خار در چشم و استخوان در گلو دارد، با چشم خود می دیدم میراثم را به غارت می برند.» (نهج البلاغه، خ ۳)

۱۹. چرا امام علی علیه السلام بلافاصله پس از شهادت حضرت زهرا سلام الله علیها، با امامه ازدواج کردند؟

پاسخ:

۱. امامه کیست:

از جمله بانوانی که محبوب رسول الله صلی الله علیه و اله بود بانو امامه است. «و کان یحبها، و حملها فی الصلاة، و کان إذا رکع أو سجد ترکها، و إذا قام حملها؛ رسول الله صلی الله علیه و اله او را دوست داشت [گاهی] وقتی در نماز بود بر دوش پیامبر سوار میشد در حالت قیام وی را حمل مینمود و در حالت سجده و رکوع او را به زمین

میگذاشت» (ابن اثیر، اسد الغابه، ج ۶، ص ۲۲). امام علی علیه السلام بعد از فاطمه زهراء با ایشان ازدواج نمود. (نام خلفا بر فرزندان امامان، ص ۴۱۲).

۲. آن حضرت تا هنگامی که حضرت زهرا سلام الله علیها در قید حیات بود همسر دیگری اختیار نکرد، همان گونه که پیامبر صلی الله علیه و اله تا زمانی که حضرت خدیجه زنده بود همسر دیگری اختیار نکردند.

۳. امام علی علیه السلام پس از شهادت حضرت فاطمه مجبور به ازدواج شده و همسری اختیار کردند تا به وضع ایتم و فرزندان آن حضرت که مادر خود را ازدست داده بودند رسیدگی کند. و از طرفی حضرت فاطمه، روز شهادتشان ضمن وصایایی به حضرت علی علیه السلام فرمود: «..أَوَّلًا أَنْ تَتَزَوَّجَ بَعْدِي بِأَنَّهُ أَمَامَةٌ فَإِنَّهَا تَكُونُ لَوَلَدِي مِثْلِي فَإِنَّ الرِّجَالَ لَا بُدَّ لَهُمْ مِنَ النِّسَاءِ؛ بَأُمَامَةٍ أَزْدَوَّاجَ كُنْ كَمَا أَوْسَبَتْ بِهِ فِرْزَنَدَانِمْ مِثْلَ خُودِمِ رِفْتَارِ مِیْکَنْدِ» (فتال نیشابوری، روضه الواعظین، ج ۱، ص ۱۵۱).

۴. زمان ازدواج را اکثر منابع تعیین نکرده و تنها در بحارالانوار چنین آمده است که حضرت، هفت روز پس از شهادت زهرا مرضیه سلام الله علیها، طبق وصیت با امامه بنت ابی العاص ازدواج کرد. (مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۲، ص ۹۲).

۵. زشت شمردن ازدواج بعد از فقدان همسر، در عُرفِ زمان ما رایج است و مطلبی مربوط به تمام زمان ها و منطقه ها نیست.

نتیجه اینکه: امام علی علیه السلام، بر اساس وصیت حضرت زهرا مرضیه سلام الله علیها و به خاطر سامان دادن به امور فرزندان، اقدام به ازدواج با امامه فرمودند.

۲۰. منظور از ام ایها چیست؟

توضیح سوال: میدانیم حضرت زهراء سلام الله علیها کنیه و القاب فراوانی دارد. یکی از معروفترین آنها «ام ایها؛ مادر پدر» است. لطفا در این باره توضیحی ارائه فرمایید.

پاسخ:

در کتاب مقاتل الطالبین و کشف الغمه آمده است که امایها از کنیه های حضرت فاطمه زهرا (س) است که پیامبر اکرم (ص) به آن حضرت میفرمود امایها؛ یعنی، مادر پدرش (مادر من). می توان در این رابطه احتمالاتی را بیان کرد:

۱- عرب ها در نامگذاری سه چیز دارند: اسم، لقب و کنیه. اسم مانند فاطمه، لقب مثل زهرا، کنیه مانند "ام ایها" حضرت فاطمه (س) افزون بر نام، از چندین لقب و کنیه بهره مند است. انتخاب کنیه ها ممکن است به جهت خاصی باشد. رمز این نام گذاری ممکن است جهت اظهار محبت باشد، همان گونه که متداول است پدر در اظهار محبت نسبت به دخترش می گوید: مادر من، و نسبت به پسرش می گوید: بابایم، یعنی پیامبر جهت اظهار محبت به دخترش فرمود: تو مادر بابات هستی.

۲ - شاید بدین جهت باشد که در دوره غربت اسلام، حضرت با پدرش رفتاری داشت همانند رفتار مادر به فرزند (سید جعفر شهیدی، زندگانی حضرت فاطمه (س) ص ۴۰). و پیامبر (ص) نیز بسیار به دخترش علاقه مند بود، همانند رفتار فرزند نسبت به مادر. پیامبر (ص) دست فاطمه (س) را می بوسید. هر گاه به سفر می رفت آخرین کسی که با او خدا حافظی می کرد، حضرت فاطمه (س) بود و در بازگشت از سفر نخست از او دیدار می کرد. حضرت زهرا (س) مانند مادری دلسوز رسول خدا (ص) را در آغوش می گرفت، از او نگهداری می کرد، زخم هایش را مرهم می گذاشت رنج ها و دردهایش را کاهش می داد. این گونه ابراز عواطف دو سویه همانند ابراز عواطف مادر و فرزند است.

۳ - مادر هر چیزی اصل و اساس او است. ممکن است مقصود آن باشد که حضرت فاطمه اصل و اساس درخت رسالت است، چنان که در روایت آمده است: "شجره طیبه پیامبر اسلام (ص) ساقه اش علی و ریشه اش فاطمه، میوه اش فرزندان او و شاخ و برگش شیعیان حضرت می باشند". اگر ریشه درخت نباشد، درخت خشک می گردد و طراوت خود را از دست می دهد. حضرت زهرا (س) اگر نبود، درخت اسلام سرسبزی و نشاط خود را از دست می داد.

۴ - ممکن است بدان جهت باشد که چون خداوند زنان پیامبر (ص) را به کنیه "ام المؤمنین" گرامی داشت، به ذهن خطور کند که آنان مهم ترین زنان روی زمین هستند، حتی از حضرت فاطمه (س) بالاترند، از این جهت حضرت رسول او را به "ام ابیها" خطاب کرد تا از این وسوسه ها و خطورات ذهنی جلوگیری کند؛ یعنی ای زنان پیامبر (ص) اگر شما به منزله مادران مؤمنان هستید، حضرت فاطمه به منزله مادر پیامبر است. (احمد رحمانی همدانی، فاطمه زهرا شادمانی دل پیامبر (ص) ص ۲۶۷).

۲۱. مخالفت فاطمیه با وحدت بین شیعه و سنی

توضیح سوال: از طرف شیعیان همواره منادی وحدت بوده اند. از دیگر سو برگزاری عزای فاطمی و تبیین نحوه شهادت او مستلزم نام بردن از افرادی است که برای بسیاری از مسلمین ارزش و جایگاه والایی دارند. در نتیجه این یک بام و دو هوای شیعه است که هم بر طبل وحدت مسلمین می کوبد ولی بابرگزاری چنین مراسمی به وحدت مخالفت میکند.

پاسخ:

۱. دلایل متعدد بر مفید بودن تقریب مذاهب اسلامی وجود دارد که در جای دیگر مفصل آنرا ذکر کرده ایم.
۲. برای پی بردن باید مفهوم «وحدت» تعریف شود تا پاسخ روشنی به سوال داده شود. سه قرائت از «وحدت» وجود دارد.

۲، ۱. سیاسی: مطابق این قرائت وحدت یعنی: شناخت دشمن مشترک و اتحاد علیه آن؛ قطعاً چنین تعریفی مورد پذیرش است.

۲،۲. اجتماعی: وحدت عامه و خاصه در این قرائت، به معنای زندگی مسالمت آمیز یا تحمل مخالف، و عدم تکفیر است. که این معنای دوم هم هیچ عاقلی در ضرورتش شک و تردید ندارد.

۲،۳. اعتقادی: معنای وحدت اعتقادی یعنی اینکه شیعه برای رسیدن به اتحاد با عامه باید از اعتقاداتش دست بردارد. قطعاً چنین تعریفی از وحدت شدنی نیست و مراد منادیان وحدت نیز چنین قرائتی نیست. بزرگ منادی وحدت امام خمینی میگوید: «من هم وفات و شهادت بانوی بزرگ اسلام را بر همه مسلمین و بر شما برادران عزیز ارتشی، سپاهی و بسیج و بر حضرت بقیه الله - ارواحنا فداء - تسلیم عرض می کنم.» (صحیفه امام، ج ۱۶، ص ۷۸) علامه طباطبایی می گوید: «اتحاد یا تقریب اسلامی به طوری که منجر به فراموشی معارف دینی و متروک شدن دستورات مذهبی نباشد تردیدی در رجحان آن از نظر عقل و منطق نیست...» [و] این امر منافاتی با بحث علمی تاریخی - در مسائل عقیدتی ندارد» (علامه طباطبایی، بررسی های اسلامی، به کوشش: سید هادی خسروشاهی، ج ۳، ص ۲۷۵). مقام معظم رهبری، آثار استاد شهید مطهری، مبنای فکری نظام جمهوری اسلامی می دانند (مجتبی پیر هادی، استاد در کلام رهبر، انتشارات صدرا، ص ۲۴) و خطی که می تواند انقلاب را از نظر فکری حفظ کند، همان خط مطهری معرفی کرده اند. (همان، ص ۳۳). به همین علت اگر این مسئله در اندیشه این شهید و الامقام روشن گردد پاسخ به سوال جامعتر خواهد بود. شهید مطهری بنیادی ترین مسئله اسلامی را مسئله رهبری می داند (مطهری، امامت و رهبری، چاپ بیست و هفتم، صدرا، ص ۱۴) و تفسیر اتحاد مسلمانان به حصر مذاهب به یک مذهب و یا اخذ مشترکات مذاهب و نفی متفرقات آنها را بر نمی تابد (همان، ص ۱۵) و محصول این تفکر را خرق اجماع مَرکَب و چیزی غیر از اسلام واقعی دانسته است. (همان، ص ۱۶). او باورمند است، فرضیه شیعه با فرضیه اهل تسنن در مسئله بیان و اخذ دین در اساس فرق می کند. (همان، ص ۵۵) و به دلیل برتر دانستن مذهبش، به آن افتخار کرده و حاضر نیست حتی یک مستحب و مکروه کوچک را برای وحدت مصالحه کند (همان، ۱۶). پس معنای صحیح اتحاد مسلمانان، وحدت در جبهه مشترک [مقابل کفر جهانی] و زندگی مسالمت آمیز [وحدت اجتماعی] است (همان، ۱۷) و چون ما با سنیان ایدئولوژی مشترکی نداریم نمی توانیم وحدت اعتقادی داشته باشیم (همان). اما با این حال چون بحث علمی سروکارش با عقل و منطق است (همان، ص ۱۸) باید حقایق تاریخی بر اساس مستندات معتبر مشخص شود. تا همه بدانند علی (علیه السلام) محور حق بوده است یا سائرین.

نتیجه:

بنابر تعریفی که منادیان وحدت از آن دارند، دست کشیدن از اعتقادات و بیان نکردن حوادث صدر اسلام چون ظلمی که به خاتون دوسرا رفته است مخالفتی با آن ندارد. سیره عملی منادیان بزرگ وحدت مثل مقام معظم رهبری در برگزاری جلسات فاطمیه گواه عملی همراهی وحدت و این مراسم است.